

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 19

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

64. évfolyam

2021. január 18.

Tartalom

IV Tájékoztatások

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

Az Európai Unió Bírósága

2021/C 19/01	Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az <i>Európai Unió Hivatalos Lapjában</i>	1
--------------	--	---

V Hirdetmények

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

Bíróság

2021/C 19/02	C-809/18. P. sz. ügy: A Bíróság (ötödik tanács) 2020. november 11-i ítélete – az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala kontra John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp. (Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – Felszólalási eljárás – Viszonylagos kizáró ok – A 8. cikk (3) bekezdése – Hatály – A bejelentett védjegy és a korábbi védjegy azonossága vagy hasonlósága – MINERAL MAGIC európai uniós szóvédjegy – A korábbi védjegy jogosultjának ügynöke vagy képviselője által benyújtott védjegybejelentés – MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER korábbi nemzeti szóvédjegy)	2
2021/C 19/03	C-42/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2020. november 12-i ítélete (a Supremo Tribunal Administrativo [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Sonaecom SGPS SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira (Előzetes döntéshozatal – Hozzáadottérték-adó (héta) – 77/388/EGK hatodik irányelv – 4. cikk – Az „adóalany” fogalma – Vegyes tevékenységű holding – 17. cikk – Az előzetesen megfizetett héa levonásához való jog – Valamely vegyes tevékenységű holding által más társaságokban való esetleges részesedésszerzéshez szükséges piackutatással kapcsolatos tanácsadási szolgáltatások vonatkozásában előzetesen megfizetett héa – A tervezett részesedésszerzéstől való elállás – A leányvállalatoknak a befektetéseikhez szükséges eszközökkel való ellátására szolgáló kötvények kibocsátásának megszervezésével és kialakításával kapcsolatos banki jutalék után előzetesen megfizetett héa – Meg nem valósított befektetések)	3

2021/C 19/04	C-61/19. sz. ügy: A Bíróság (második tanács) 2020. november 11-i ítélete (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Orange Romania SA kontra Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP) (Előzetes döntéshozatal – 95/46/EK irányelv – A 2. cikk h) pontja és a 7. cikk a) pontja – (EU) 2016/679 rendelet – A 4. cikk 11. pontja és a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja – A személyes adatok kezelése és a magánélet védelme – A személyazonosító okmányok másolatának mobiltávközlési – szolgáltató általi gyűjtése és tárolása – Az érintett személy „hozzájárulásának” fogalma – Önkéntes, konkrét és megfelelő tájékoztatáson alapuló akaratnyilvánítás – Bejelölendő négyzet útján adott hozzájáruló nyilatkozat – A szerződés érintett személy általi aláírása – Bizonyítási teher)	4
2021/C 19/05	C-287/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2020. november 11-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – DenizBank AG kontra Verein für Konsumenteninformation (Előzetes döntéshozatal – Fogasztóvédelem – (EU) 2015/2366 irányelv – Belső piaci pénzforgalmi szolgáltatások – A 4. cikk 14. pontja – A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fogalma – Személyre szabott, multifunkcionális bankkártya – Közeltéri kommunikációs funkció [NFC] – Az 52. cikk (6) bekezdésének a) pontja és az 54. cikk (1) bekezdése – A szolgáltatást igénybe vevő részére nyújtandó információk – A keretszerződés feltételeinek módosítása – Hallgatólagos elfogadás – A 63. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja – A pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó jogok és kötelezettségek – A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközök tekintetében való eltérés – Alkalmazási feltételek – Nem letiltható készpénz-helyettesítő fizetési eszköz – Névtelenül használt készpénz-helyettesítő fizetési eszköz – Az ítélet időbeli hatályának korlátozása)	5
2021/C 19/06	C-300/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2020. november 11-i ítélete (a Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – UQ kontra Marclean Technologies, S. L. U. (Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – Csoportos létszámcsoökkentés – 98/59/EK irányelv – Az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja – A „csoportos létszámcsoökkentés” fogalma – Az elbocsátások számának kiszámítási módszere – A figyelembe veendő referencia-időszak)	6
2021/C 19/07	C-382/19. P sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács tanács) 2020. november 12-i ítélete – Ralph Pethke kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (Fellebbezés – Közzszolgálat – Tisztviselő – Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) szervezeti egységeinek belső átszervezése – Újrabeosztás – Az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának 7. cikke – Leplezett szankció – Szolgálati érdek – Az álláshelyek egyenértékűsége – Indokolási kötelezettség – A tények elferdítése – Lelki zaklatás – Az Európai Unió tisztviselői szabályzatának 12a. cikke)	6
2021/C 19/08	C-427/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2020. november 12-i ítélete (a Sofiyski rayonen sad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD kontra Olympic Insurance Company Ltd (Előzetes döntéshozatal – 2009/138/EK irányelv – 274. cikk – A biztosítók felszámolási eljárására alkalmazandó jog – Biztosítótársaság engedélyének visszavonása – Ideiglenes felszámoló kijelölése – A „biztosító tekintetében a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozat” fogalma – A felszámolási eljárásnak a székhely szerinti tagállamban történő megindítására vonatkozó bírósági határozat hiánya – Az érintett biztosítóval szembeni bírósági eljárások felfüggesztése a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban)	7
2021/C 19/09	C-433/19. sz. ügy: A Bíróság (első tanács) 2020. november 11-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ellmes Property Services Limited kontra SP (Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 1215/2012/EU rendelet – A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása – A 24. cikk 1. pontja – Kizárólagos joghatóság ingatlanon fennálló dologi jogi ügyekben – A 7. cikk 1. pontjának a) alpontja – Különös joghatóság szerződéssel kapcsolatos ügyekben – Egy tulajdonostárs bírósági keresete a társasházi ingatlan egy másik tulajdonostársa által folytatott idegenforgalmi célú használat megszüntetése iránt)	8

2021/C 19/10	C-446/19. P. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Stephan Fleig kontra Európai Külügyi Szolgálat (Fellebbezés – Közszolgálat – Szerződéses alkalmazottak – Európai Külügyi Szolgálat [EKSZ] – Az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 47. cikke c) pontjának i. alpontja – Határozatlan időre szóló szerződés megszüntetése – Foglalkozási megbetegedés – A bizalmi viszony megszűnése – A tisztességes eljárásból való jog – Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdése – Gondoskodási kötelezettség – Az Alapjogi Charta 30. és 41. cikke – A tények elferdítése – A bírósági felülvizsgálat terjedelme)	9
2021/C 19/11	C-676/19. P. sz. ügy: A Bíróság (hetedik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Bruno Gollnisch kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa (Fellebbezés – Intézményi jog – Európai Parlament – Az Európai Parlament képviselőit megillető költségterítésekre és juttatásokra vonatkozó szabályzat – Parlamenti asszisztensi támogatás – A jogalap nélkül kifizetett összegek behajtása – A Bíróság ítéletének joghatásai)	9
2021/C 19/12	C-734/19. sz. ügy: A Bíróság (nyolcadik tanács) 2020. november 12-i ítélete (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – ITH Comercial Timișoara SRL kontra Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice (Előzetes döntéshozatal – A hozzáadottérték-adó (héa) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – Az előzetesen felszámított adó levonása – Az eredetileg tervezett tevékenységről való lemondás – Az előzetesen felszámított héa levonásainak korrekciója – Ingatlanokkal kapcsolatos tevékenység)	10
2021/C 19/13	C-796/19. sz. ügy: A Bíróság (tizedik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Európai Bizottság kontra Osztrák Köztársaság (Tagállami kötelezettségszegés – 2007/59/EK irányelv – A mozdonyvezetők minősítése – A 3. cikk a) pontja – Illetékes nemzeti hatóság – 2004/49/EK irányelv – A 16. cikk (1) bekezdése – Biztonsági hatóság – Több hatóság kijelölése)	10
2021/C 19/14	C-842/19. sz. ügy: A Bíróság (hatodik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Európai Bizottság kontra Belga Királyság (Tagállami kötelezettségszegés – A Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete – A végrehajtás elmaradása – A tőke szabad mozgása – EUMSZ 63. cikk – A külföldi ingatlanokból származó jövedelmekre vonatkozó belga adórendelkezések összeegyeztethetlensége – Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése – Kényszerítő bírság és átalányösszeg kiszabása iránti kérelem) . . .	11
2021/C 19/15	C-41/20. sz. ügy: A Gericht Erster Instanz Eupen (Belgium) által 2020. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DQ kontra Wallonische Region	12
2021/C 19/16	C-42/20. sz. ügy: A Gericht Erster Instanz Eupen (Belgium) által 2020. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – FS kontra Wallonische Region	12
2021/C 19/17	C-43/20. sz. ügy: A Gericht Erster Instanz Eupen (Belgium) által 2020. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – HU kontra Wallonische Region	13
2021/C 19/18	C-173/20. sz. ügy: A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2020. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ kontra Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia . . .	14
2021/C 19/19	C-C-338/20. sz. ügy: A Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Lengyelország) által 2020. július 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty kontra D. P.	15
2021/C 19/20	C-488/20. sz. ügy: A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Lengyelország) által 2020. október 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Delfarma Sp. z o.o. kontra Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych	16

2021/C 19/21	C-500/20. sz. ügy: Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2020. október 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft kontra Lokomotion Gesellschaft für Schienentraction mbH	16
2021/C 19/22	C-513/20. sz. ügy: A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2020. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autoridade Tributária e Aduaneira kontra Termas Sulforosas de Alcaface SA	17
2021/C 19/23	C-514/20. sz. ügy: A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2020. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DS kontra Koch Personaldienstleistungen GmbH	18
2021/C 19/24	C-518/20. sz. ügy: A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2020. október 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – XP kontra St. Vincenz-Krankenhaus GmbH	18
2021/C 19/25	C-519/20. sz. ügy: Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2020. október 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – K	19
2021/C 19/26	C-536/20. sz. ügy: A Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia) által 2020. október 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – UAB Tiketa kontra M. Š., VšĮ Baltic Music	20
2021/C 19/27	C-537/20. sz. ügy: A Bundesfinanzhof (Németország) által 2020. október 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – L Fund kontra Finanzamt D	21
2021/C 19/28	C-541/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Litván Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa	21
2021/C 19/29	C-542/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Litván Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa	23
2021/C 19/30	C-543/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Bolgár Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa	25
2021/C 19/31	C-544/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Bolgár Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa	26
2021/C 19/32	C-545/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Bolgár Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa	27
2021/C 19/33	C-546/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Románia kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa	28
2021/C 19/34	C-547/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Románia kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa	30
2021/C 19/35	C-548/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Románia kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa	31
2021/C 19/36	C-549/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Ciprus kontra Európai Parlament és Tanács	33
2021/C 19/37	C-550/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Ciprus kontra Európai Parlament és Tanács	34
2021/C 19/38	C-551/20. sz. ügy: 2020. október 26-án benyújtott kereset – Magyarország kontra Európai Parlament, Európai Unió Tanácsa	35
2021/C 19/39	C-552/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – Máltai Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa	37

2021/C 19/40	C-553/20. sz. ügy: 2020. október 26-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa	38
2021/C 19/41	C-554/20. sz. ügy: 2020. október 26-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa	39
2021/C 19/42	C-555/20. sz. ügy: 2020. október 26-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa	41
2021/C 19/43	C-562/20. sz. ügy: Az Administratīvā rajona tiesa (Lettország) által 2020. október 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SIA „Rodl & Partner” kontra Valsts ieņēmumu dienests	42
2021/C 19/44	C-564/20. sz. ügy: A Supreme Court (Írország) által 2020. október 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – PF, MF kontra Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority	43
2021/C 19/45	C-565/20. sz. ügy: A Landgericht Köln (Németország) által 2020. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DS kontra Deutsche Lufthansa AG	44
2021/C 19/46	C-567/20. sz. ügy: Az Općinski građanski sud u Zagrebu (Horvátország) által 2020. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A. H. kontra Zagrebačka banka d.d.	44

Törvényszék

2021/C 19/47	T-735/18. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – Aquind kontra ACER („Energia – A 714/2009/EK rendelet 17. cikke – Az ACER új villamosenergia-rendszerösszekötőkre vonatkozó mentesítés iránti kérelmet elutasító határozata – Az ACER fellebbezési tanácsához benyújtott fellebbezés – A felülvizsgálat intenzitása”)	46
2021/C 19/48	T-377/19. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – Topcart kontra EUIPO – Carl International (TC CARL) („Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A TC CARL európai uniós szövegdjegy bejelentése – A korábbi CARL TOUCH nemzeti ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”)	46
2021/C 19/49	T-378/19. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – Topcart kontra EUIPO – Carl International (TC CARL) („Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A TC CARL európai uniós szövegdjegy bejelentése – A korábbi CARL TOUCH nemzeti ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”)	47
2021/C 19/50	T-21/20. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – LG Electronics kontra EUIPO – Staszewski (K7) („Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A K7 európai uniós szövegdjegy bejelentése – k7 korábbi európai uniós szövegdjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – Az áruk hasonlósága – A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)	48
2021/C 19/51	T-571/17. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 13-i végzése – UG kontra Bizottság („Közszolgálat – Szerződéses alkalmazottak – Határozatlan időre szóló szerződés – Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 47. cikke c) pontjának i. alpontja – Felmondási idővel való megszüntetés – A kár megtérítésének számszerűsített összegéről való megállapodás – Okafogottság”)	48
2021/C 19/52	T-827/19. sz. ügy: A Törvényszék 2020. október 30-i végzése – Gáspár kontra Bizottság („Megsemmisítés iránti kereset – Közszolgálat – Nemzeti nyugdíjjogosultságok átvitele – A személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdésében előírt három hónapos határidőn túl benyújtott panasz – Menthető tévedés hiánya – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”)	49

2021/C 19/53	T-32/20. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 19-i végzése – Buxadé Villalba és társai kontra Parlament („Megsemmisítés iránti kereset – Intézményi jog – A Parlament tagja – Két spanyol képviselő európai parlamenti képviselőnek való megválasztásának a Parlament általi tudomásulvétele – Másik három európai parlamenti képviselő keresetjogi joga – A közvetlen érintettség hiánya – Megállapítási ítélet iránti kérelem – Részben elfogadhatatlan és részben az annak elbírálására hatáskörrel nyilvánvalóan nem rendelkező bíróság elé terjesztett kereset”)	49
2021/C 19/54	T-163/20. sz. ügy: A Törvényszék 2020. október 29-i végzése – Isopix kontra Parlament („Megsemmisítés iránti és kártérítési kereset – Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések – Közbeszerzési eljárás – Fényképészeti szolgáltatások nyújtása – Valamely ajánlattevő ajánlatának elutasítása és a szerződés egy másik ajánlattevőnek történő odaítélése – A közbeszerzési eljárás megsemmisítése – A jogvita tárgyának részleges eltűnése – Részleges okafogyottság – Meghagyás – Kereset, amelyet részben az annak elbírálására hatáskörrel nyilvánvalóan nem rendelkező bíróság előtt indítottak”)	50
2021/C 19/55	T-257/20. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 17-i végzése – González Calvet kontra ESZT („Megsemmisítés iránti kereset – Gazdasági és monetáris politika – A hitelintézetekre és bizonyos befektetési vállalkozásokra vonatkozó Egységes Szanálási Mechanizmus (ESZM) – Az érintett részvényesek és hitelezők számára nyújtandó pénzügyi kompenzációt elutasító határozat – Az alaki követelmények megsértése – Az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”)	51
2021/C 19/56	T-383/20. sz. ügy: A Törvényszék 2020. november 5-i végzése – Moloko Beverage kontra EUIPO – Nexus Liquids (moloko) („Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A törlési kérelem visszavonása – Okafogyottság”)	52
2021/C 19/57	T-451/20. R. sz. ügy: A Törvényszék elnökének 2020. október 29-i végzése – Facebook Ireland kontra Bizottság („Ideiglenes intézkedés – Verseny – Információkérés – Az 1/2003/EK rendelet 18. cikkének (3) bekezdése – Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – Sürgősség – Fumus boni iuris – Az érdekek mérlegelése”)	52
2021/C 19/58	T-452/20. R. sz. ügy: A Törvényszék elnökének 2020. október 29-i végzése – Facebook Ireland kontra Bizottság („Ideiglenes intézkedés – Verseny – Információkérés – Az 1/2003/EK rendelet 18. cikkének (3) bekezdése – Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – Sürgősség – Fumus boni iuris – Az érdekek mérlegelése”)	53
2021/C 19/59	T-609/20. sz. ügy: 2020. szeptember 30-án benyújtott kereset – LA International Cooperation kontra Bizottság	54
2021/C 19/60	T-632/20. sz. ügy: 2020. október 15-én benyújtott kereset – OG kontra EDA	56
2021/C 19/61	T-641/20. sz. ügy: 2020. október 20-án benyújtott kereset – Leonine Distribution kontra Bizottság	57
2021/C 19/62	T-650/20. sz. ügy: 2020. október 23-án benyújtott kereset – NU kontra EUIPO	58
2021/C 19/63	T-654/20. sz. ügy: 2020. október 27-én benyújtott kereset – Silex kontra Bizottság és EASME	59
2021/C 19/64	T-661/20. sz. ügy: 2020. október 30-án benyújtott kereset – NV kontra eu-LISA	60
2021/C 19/65	T-670/20. sz. ügy: 2020. november 9-én benyújtott kereset – Sam McKnight kontra EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)	61
2021/C 19/66	T-673/20. sz. ügy: 2020. november 11-én benyújtott kereset – Celler Lagravera kontra EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)	62
2021/C 19/67	T-675/20. sz. ügy: 2020. november 12-én benyújtott kereset – Leonardo kontra Frontex	62
2021/C 19/68	T-679/20. sz. ügy: 2020. november 13-án benyújtott kereset – Dr. August Wolff kontra EUIPO – Combe International (Vagisan)	63
2021/C 19/69	T-680/20. sz. ügy: 2020. november 11-én benyújtott kereset – Novelis kontra Bizottság	64

2021/C 19/70	T-681/20. sz. ügy: 2020. november 13-án benyújtott kereset – OC kontra EKSZ	65
2021/C 19/71	T-682/20. sz. ügy: 2020. november 16-án benyújtott kereset – Legero Schuhfabrik kontra EUIPO – Rieker Schuh (Lábbelik)	65
2021/C 19/72	T-683/20. sz. ügy: 2020. november 16-án benyújtott kereset – Legero Schuhfabrik kontra EUIPO – Rieker Schuh (Lábbelik)	66
2021/C 19/73	T-684/20. sz. ügy: 2020. november 16-án benyújtott kereset – Legero Schuhfabrik kontra EUIPO – Rieker Schuh (Lábbelik)	67
2021/C 19/74	T-687/20. sz. ügy: 2020. november 16-án benyújtott kereset – Jinan Meide Casting és társai kontra Bizottság	68
2021/C 19/75	T-688/20. sz. ügy: 2020. november 16-án benyújtott kereset – Freshly Cosmetics kontra EUIPO – Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)	69
2021/C 19/76	T-692/20. sz. ügy: 2020. november 18-án benyújtott kereset – Iliad Italia kontra Bizottság	70
2021/C 19/77	T-693/20. sz. ügy: 2020. november 5-én benyújtott kereset – Hansol Paper kontra Bizottság	71
2021/C 19/78	T-110/18. sz. ügy: A Törvényszék 2020. október 28-i végzése – Grange Backup Power kontra Bizottság	71
2021/C 19/79	T-741/18. sz. ügy: A Törvényszék 2020. október 23-i végzése – ZZ kontra EKB	72
2021/C 19/80	T-222/20. sz. ügy: A Törvényszék 2020. október 27-i végzése – CH és CN kontra Parlament	72
2021/C 19/81	T-490/20. sz. ügy: A Törvényszék 2020. október 27-i végzése – CH és CN kontra Parlament	72

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA

Az Európai Unió Bírósága utolsó kiadványai az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*

(2021/C 19/01)

Utolsó kiadvány

HL C 9., 2021.1.11.

Korábbi közzétételek

HL C 443., 2020.12.21.

HL C 433., 2020.12.14.

HL C 423., 2020.12.7.

HL C 414., 2020.11.30.

HL C 399., 2020.11.23.

HL C 390., 2020.11.16.

Ezek a következő helyeken hozzáférhetők:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Hirdetmények)

BÍRÓSÁGI ELJÁRÁSOK

BÍRÓSÁG

A Bíróság (ötödik tanács) 2020. november 11-i ítélete – az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala kontra John Mills Ltd, Jerome Alexander Consulting Corp.

(C-809/18. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – Felszólalási eljárás – Viszonylagos kizárók – A 8. cikk (3) bekezdése – Hatály – A bejelentett védjegy és a korábbi védjegy azonossága vagy hasonlósága – MINERAL MAGIC európai uniós szövédjegy – A korábbi védjegy jogosultjának ügynöke vagy képviselője által benyújtott védjegybejelentés – MAGIC MINERALS BY JEROME ALEXANDER korábbi nemzeti szövédjegy)

(2021/C 19/02)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (képviselő: A. Lukošiušė meghatalmazott)

A többi fél az eljárásban: John Mills Ltd (képviselő: S. Malynicz QC), Jerome Alexander Consulting Corp.

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2018. október 15-i John Mills kontra EUIPO – Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC) ítéletét (T-7/17, EU:T:2018:679) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság elutasítja a John Mills Ltd által az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) első fellebbezési tanácsának 2016. október 5-i határozatával (R 2087/2015-1. sz. ügy) szemben benyújtott keresetet.
- 3) A John Mills Ltd a saját költségein felül viseli az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről a jelen fellebbezéssel és a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségeket, valamint a Jerome Alexander Consulting Corp. részéről a Törvényszék előtti eljárással kapcsolatban felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 148., 2019.4.29.

A Bíróság (első tanács) 2020. november 12-i ítélete (a Supremo Tribunal Administrativo [Portugália] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Sonaecom SGPS SA kontra Autoridade Tributária e Aduaneira

(C-42/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Hozzáadottérték-adó (héta) – 77/388/EGK hatodik irányelv – 4. cikk – Az „adóalany” fogalma – Vegyes tevékenységű holding – 17. cikk – Az előzetesen megfizetett héa levonásához való jog – Valamely vegyes tevékenységű holding által más társaságokban való esetleges részesedésszerzéshez szükséges piackutatással kapcsolatos tanácsadási szolgáltatások vonatkozásában előzetesen megfizetett héa – A tervezett részesedésszerzéstől való elállás – A leányvállalatoknak a befektetéseikhez szükséges eszközökkel való ellátására szolgáló kötvények kibocsátásának megszervezésével és kialakításával kapcsolatos banki jutalék után előzetesen megfizetett héa – Meg nem valósított befektetések)

(2021/C 19/03)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: Sonaecom SGPS SA

Alperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rendelkező rész

- 1) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 17. cikkének (1), (2) és (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a vegyes holdingtársaság, amelynek a leányvállalatai irányításába történő beavatkozása ismétlődő jellegű, abban az esetben is jogosult arra, hogy levonja a más társaságban való részesedésszerzés céljából végzett piackutatásra irányuló tanácsadási szolgáltatások igénybevétele után előzetesen megfizetett hozzáadottérték-adót, ha végül nem került sor e részesedésszerzésre.
- 2) A 77/388 hatodik irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdését, valamint 17. cikkének (1), (2) és (5) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az a vegyes tevékenységű holding, amelynek a leányvállalatai irányításába történő beavatkozása ismétlődő jellegű, nem jogosult a hitelintézetnek a meghatározott ágazatba történő befektetés érdekében történő kötvénykibocsátás megszervezése és kialakítása címén fizetett jutalék után megfizetett hozzáadottérték-adó levonására, ha e befektetésekre végső soron nem került sor, és az e kibocsátás révén szerzett tőkét teljes mértékben a csoport anyavállalata számára bocsájtották rendelkezésre kölcsön formájában.

⁽¹⁾ HL C 139., 2019.4.15.

A Bíróság (második tanács) 2020. november 11-i ítélete (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Orange Romania SA kontra Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

(C-61/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – 95/46/EK irányelv – A 2. cikk h) pontja és a 7. cikk a) pontja – (EU) 2016/679 rendelet – A 4. cikk 11. pontja és a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja – A személyes adatok kezelése és a magánélet védelme – A személyazonosító okmányok másolatának mobiltávközlési – szolgáltató általi gyűjtése és tárolása – Az érintett személy „hozzájárulásának” fogalma – Önkéntes, konkrét és megfelelő tájékoztatáson alapuló akaratnyilvánítás – Bejelölendő négyzet útján adott hozzájáruló nyilatkozat – A szerződés érintett személy általi aláírása – Bizonyítási teher)

(2021/C 19/04)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul București

Az alapeljárás felei

Felperes: Orange Romania SA

Alperes: Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (ANSPDCP)

Rendelkező rész

A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének h) pontját és 7. cikkének a) pontját, valamint a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) 4. cikkének 11. pontját és 6. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az adatkezelő feladata annak bizonyítása, hogy az érintett személy a személyes adatai kezeléséhez való hozzájárulását aktív magatartással fejezte ki, és az adatkezelés összes körülményére vonatkozó információt érthető, könnyen hozzáférhető, világos és egyszerű nyelvezetű formában előzetesen megkapta, ami lehetővé tette számára, hogy könnyen meghatározza e hozzájárulás következményeit úgy, hogy e hozzájárulásnak az ügy teljes ismeretében történő megadása biztosított legyen. A távközlési szolgáltatások nyújtására irányuló szerződés, amely olyan feltételt tartalmaz, amely szerint az érintett személyt a személyes adatokat tartalmazó személyazonosító okmányai másolatainak gyűjtéséről és tárolásáról tájékoztatták, és ahhoz hozzájárult, nem alkalmas annak bizonyítására, hogy ez a személy e rendelkezések értelmében érvényesen hozzájárulást adott ehhez a gyűjtéshez, valamint ehhez a tároláshoz, ha

- az adatkezelő a szerződés aláírása előtt bejelölte az e feltételre vonatkozó négyzetet, vagy ha
- az említett szerződés rendelkezései alkalmasak az érintett személy azzal kapcsolatos megtevéseztésére, hogy a kérdéses szerződés megkötésére az adatkezeléshez való hozzájárulás megtagadása ellenére is lehetőség van-e, vagy ha
- ez az adatkezelő jogellenesen befolyásolja e gyűjtés és e tárolás megtiltására vonatkozó döntési szabadságot annak megkövetelésével, hogy az érintett személy a hozzájárulás megtagadása céljából az e megtagadást tartalmazó kiegészítő formanyomtatványt töltsön ki.

⁽¹⁾ HL C 164., 2019.5.13.

A Bíróság (első tanács) 2020. november 11-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – DenizBank AG kontra Verein für Konsumenteninformation

(C-287/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Fogyasztóvédelem – (EU) 2015/2366 irányelv – Belső piaci pénzforgalmi szolgáltatások – A 4. cikk 14. pontja – A készpénz-helyettesítő fizetési eszköz fogalma – Személyre szabott, multifunkcionális bankkártya – Közeltéri kommunikációs funkció [NFC] – Az 52. cikk (6) bekezdésének a) pontja és az 54. cikk (1) bekezdése – A szolgáltatást igénybe vevő részére nyújtandó információk – A keretszerződés feltételeinek módosítása – Hallgatólagos elfogadás – A 63. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja – A pénzforgalmi szolgáltatásokhoz kapcsolódó jogok és kötelezettségek – A kis összegű fizetésekre szolgáló készpénz-helyettesítő fizetési eszközök tekintetében való eltérés – Alkalmazási feltételek – Nem leltítható készpénz-helyettesítő fizetési eszköz – Névtelenül használt készpénz-helyettesítő fizetési eszköz – Az ítélet időbeli hatályának korlátozása)

(2021/C 19/05)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: DenizBank AG

Alperes: Verein für Konsumenteninformation

Rendelkező rész

- 1) A belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv 54. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 52. cikke 6. pontjának a) alpontját úgy kell értelmezni, hogy jöllehet annak hatálya kiterjed az olyan pénzforgalmi szolgáltató által nyújtandó információkra és javasolt feltételekre, amely az ilyen szolgáltatás igénybe vevőjével a közöttük létrejött keretszerződés módosítására vonatkozó, a fenti rendelkezésekkel összhangban lévő elfogadási vélelemről kíván megállapodni, nem ír elő korlátozásokat az igénybe vevő minőségével vagy az esetlegesen ilyen megállapodás tárgyát képező szerződési feltételek típusára vonatkozóan, annak sérelme nélkül azonban, hogy ha az igénybe vevő fogyasztói minőséggel rendelkezik, e feltételek tisztességtelen jellege a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseire tekintettel felülvizsgálható.
- 2) A 2015/2366 irányelv 4. cikkének 14. pontját úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezésben meghatározott „készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek” minősül az a közeltéri kommunikációs (Near Field Communication) funkció, amellyel valamely személyre szabott, multifunkcionális bankkártya rendelkezik, és amely az e kártyához kapcsolódó bankszámla terhére kis összegű fizetések teljesítését teszi lehetővé.
- 3) A 2015/2366 irányelv 63. cikke (1) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy egy személyre szabott, multifunkcionális bankkártya közeltéri kommunikációs (Near Field Communication) funkciójának használatával történő, kis összegű, érintéses fizetést az eltérést engedő fenti rendelkezés értelmében a szóban forgó készpénz-helyettesítő fizetési eszköz „névtelen” használatának kell tekinteni.
- 4) A 2015/2366 irányelv 63. cikke (1) bekezdésének a) pontját úgy kell értelmezni, hogy az a pénzforgalmi szolgáltató, amely az e rendelkezésben előírt eltérésekre kíván hivatkozni, nem szorítkozhat annak állítására, hogy lehetetlen az érintett fizetési eszközt leltítani vagy annak további használatát megakadályozni, ha a rendelkezésre álló műszaki ismeretek objektív állására tekintettel ennek lehetetlenségét nem lehet bizonyítani.

⁽¹⁾ HL C 246., 2019.7.22.

A Bíróság (első tanács) 2020. november 11-i ítélete (a Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona [Spanyolország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – UQ kontra Marclean Technologies, S. L. U.

(C-300/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Szociálpolitika – Csoportos létszámcsökkentés – 98/59/EK irányelv – Az 1. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja – A „csoportos létszámcsökkentés” fogalma – Az elbocsátások számának kiszámítási módszere – A figyelembe veendő referencia-időszak)

(2021/C 19/06)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Az alapeljárás felei

Felperes: UQ

Alperes: Marclean Technologies, S. L. U.

Az eljárásban részt vesz: Ministerio Fiscal, Fondo de Garantía Salarial

Rendelkező rész

A csoportos létszámcsökkentésre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1998. július 20-i 98/59/EK tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdése első albekezdésének a) pontját akként kell értelmezni, hogy annak értékeléséhez, hogy egy vitatott egyéni elbocsátás csoportos létszámcsökkentés részét képezi-e, az e rendelkezés által a csoportos létszámcsökkenés fennállásának megállapításához előírt referencia-időszak kiszámítása során figyelembe kell venni azt a teljes, egymást követő 30 vagy 90 napos időszakot, amelynek során ezen egyéni elbocsátásra sor került, és amelynek folyamán a munkáltató részéről, ugyanezen rendelkezés értelmében nem a munkavállalók személyében rejő egy vagy több ok miatt a legnagyobb számú elbocsátás történt.

⁽¹⁾ HL C 295., 2019.9.2.

A Bíróság (nyolcadik tanács tanács) 2020. november 12-i ítélete – Ralph Pethke kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

(C-382/19. P sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Közszolgálat – Tisztviselő – Az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) szervezeti egységeinek belső átszervezése – Újrabeosztás – Az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzatának 7. cikke – Leplezett szankció – Szolgálati érdek – Az álláshelyek egyenértékűsége – Indokolási kötelezettség – A tények elferdítése – Lelki zaklatás – Az Európai Unió tisztviselői szabályzatának 12a. cikke)

(2021/C 19/07)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Ralph Pethke (képviselő: H. Tettenborn Rechtsanwalt)

A másik fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: A. Lukošiušė és B. Wägenbaur Rechtsanwälte)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság Ralph Petkét kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 337., 2019.10.7.

A Bíróság (első tanács) 2020. november 12-i ítélete (a Sofiyski rayonon sad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD kontra Olympic Insurance Company Ltd

(C-427/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – 2009/138/EK irányelv – 274. cikk – A biztosítók felszámolási eljárására alkalmazandó jog – Biztosítótársaság engedélyének visszavonása – Ideiglenes felszámoló kijelölése – A „biztosító tekintetében a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozat” fogalma – A felszámolási eljárásnak a székhely szerinti tagállamban történő megindítására vonatkozó bírósági határozat hiánya – Az érintett biztosítóval szembeni bírósági eljárások felfüggesztése a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban)

(2021/C 19/08)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Sofiyski rayonon sad

Az alapeljárás felei

Felperes: „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Alperes: Olympic Insurance Company Ltd

Rendelkező rész

- 1) A 2013. december 11-i 2013/58/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 274. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az illetékes hatóság arra vonatkozó határozata, hogy az érintett biztosítótól visszavonja az engedélyt és ideiglenes felszámolót nevez ki, csak abban az esetben minősülhet az e cikk értelmében valamely „biztosító tekintetében a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatnak”, ha az e biztosító székhelye szerinti tagállam joga előírja vagy azt, hogy ezen ideiglenes felszámoló jogosult az említett biztosító eszközeinek értékesítésére és az ebből származó bevételnek e biztosító hitelezői közötti szétosztására, vagy pedig előírja azt, hogy ugyanezen biztosító engedélyének visszavonása azzal a hatással jár, hogy automatikusan megindítja a felszámolási eljárást, anélkül hogy e célból valamely külön hatóságnak formális döntést kellene hoznia.
- 2) A 2013/58 irányelvvel módosított 2009/138 irányelv 274. cikkét úgy kell értelmezni, hogy ha nem teljesülnek azok a feltételek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy valamely biztosító engedélyének visszavonásáról és ideiglenes felszámolójának kinevezéséről szóló határozat az e cikk értelmében vett, valamely „biztosító tekintetében a felszámolási eljárás megindítására vonatkozó határozatnak” minősüljön, az említett cikk nem írja elő a többi tagállam bíróságai számára azt a kötelezettséget, hogy az érintett biztosító székhelye szerinti tagállam jogát alkalmazzák, amely az ilyen biztosítóval szemben indult összes bírósági eljárás felfüggesztéséről rendelkezik.

⁽¹⁾ HL C 288., 2019.8.26.

A Bíróság (első tanács) 2020. november 11-i ítélete (az Oberster Gerichtshof [Ausztria] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Ellmes Property Services Limited kontra SP

(C-433/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – 1215/2012/EU rendelet – A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóság, valamint a határozatok elismerése és végrehajtása – A 24. cikk 1. pontja – Kizárólagos joghatóság ingatlanon fennálló dologi jogi ügyekben – A 7. cikk 1. pontjának a) alpontja – Különös joghatóság szerződéssel kapcsolatos ügyekben – Egy tulajdonostárs bírósági keresete a társasházi ingatlan egy másik tulajdonostársa által folytatott idegenforgalmi célú használat megszüntetése iránt)

(2021/C 19/09)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Ellmes Property Services Limited

Alperes: SP

Rendelkező rész

- 1) A polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 24. cikkének 1. pontját úgy kell értelmezni, hogy egy társasházi lakástulajdonos olyan keresetét, amely annak megtiltására irányul, hogy egy másik társasházi lakástulajdonos társasházi lakóingatlanának a társasházi alapító okiratban megállapított rendeltetését önhatalmúlag, a többi társasházi tulajdonostárs hozzájárulása nélkül megváltoztassa, az e rendelkezés értelmében vett „ingatlanon fennálló dologi jogra vonatkozó ügynek” kell tekinteni, feltéve hogy e rendeltetés nem csak az említett társasház valamennyi tulajdonostársával, de mindenkiel szemben érvényesíthető, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.
- 2) Az 1215/2012 rendelet 7. cikke 1. pontjának a) alpontját akként kell értelmezni, hogy abban az esetben, ha egy társasházi ingatlan társasházi alapító okiratban megállapított rendeltetése nem érvényesíthető mindenkiel szemben, az olyan keresetet, amellyel egy társasházi tulajdonostárs meg kívánja tiltani e társasház egy másik tulajdonostársa számára e rendeltetés önkényes és a többi tulajdonostárs beleegyezése nélkül történő megváltoztatását, e rendelkezés értelmében „szerződéssel kapcsolatos ügynek” kell tekinteni. Az e keresettel vitatott kötelezettség teljesítésének helye, a kérdést előterjesztő bíróság vizsgálatára is figyelemmel, az a hely, ahol az említett ingatlan található.

⁽¹⁾ HL C 357., 2019.10.21.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Stephan Fleig kontra Európai Külügyi Szolgálat

(C-446/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Közszolgálat – Szerződéses alkalmazottak – Európai Külügyi Szolgálat [EKSZ] – Az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 47. cikke c) pontjának i. alpontja – Határozatlan időre szóló szerződés megszüntetése – Foglalkozási megbetegedés – A bizalmi viszony megszűnése – A tisztességes eljáráshoz való jog – Az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdése – Gondoskodási kötelezettség – Az Alapjogi Charta 30. és 41. cikke – A tények elferdítése – A bírósági felülvizsgálat terjedelme)

(2021/C 19/10)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Stephan Fleig (képviselő: H. Tettenborn ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Külügyi Szolgálat (képviselők: S. Marquardt és R. C. Weiss meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság Stephan Fleiget kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 337., 2019.10.7.

A Bíróság (hetedik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Bruno Gollnisch kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-676/19. P. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Fellebbezés – Intézményi jog – Európai Parlament – Az Európai Parlament képviselőit megillető költségtérítésekre és juttatásokra vonatkozó szabályzat – Parlamenti asszisztensi támogatás – A jogalap nélkül kifizetett összegek behajtása – A Bíróság ítéletének joghatásai)

(2021/C 19/11)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Bruno Gollnisch (képviselő: B. Bonnefoy-Claudet ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Európai Parlament (képviselők: S. Seyr és M. Ecker meghatalmazottak), az Európai Unió Tanácsa

Rendelkező rész

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.
- 2) A Bíróság Bruno Gollnisch-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 363., 2019.10.28.

A Bíróság (nyolcadik tanács) 2020. november 12-i ítélete (a Tribunalul București [Románia] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – ITH Comercial Timișoara SRL kontra Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

(C-734/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal – A hozzáadottérték-adó (héta) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – Az előzetesen felszámított adó levonása – Az eredetileg tervezett tevékenységről való lemondás – Az előzetesen felszámított héa levonásainak korrekciója – Ingatlanokkal kapcsolatos tevékenység)

(2021/C 19/12)

Az eljárás nyelve: román

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunalul București

Az alapeljárás felei

Felperes: ITH Comercial Timișoara SRL

Alperesek: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Rendelkező rész

- 1) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 167., 168., 184. és 185. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azon termékek – a jelen ügyben ingatlanok – és szolgáltatások után előzetesen felszámított hozzáadottérték-adó (héa) tekintetében, amelyeket annak érdekében szereztek be, illetve vettek igénybe, hogy azokat adóköteles tevékenységekhez használják fel, fennmarad a levonáshoz való jog, amennyiben az adóalany akaratán kívül álló okokból lemondanak az eredetileg tervezett beruházási projektekről, és hogy nem kell korrigálni e héát, ha az adóalany továbbra is szándékában áll az említett termékek valamely adóköteles tevékenységhez való felhasználása.
- 2) A 2006/112/EK irányelvet és különösen annak 28. cikkét úgy kell értelmezni, hogy képviselő nélküli megbízási szerződés hiányában a bizományosi mechanizmus nem alkalmazandó abban az esetben, ha valamely adóalany egy épület felépítését valamely olyan másik személy igényeinek és szükségleteinek megfelelően valósítja meg, aki feltételezhetően bérbe veszi az említett épületet.

⁽¹⁾ HL C 54., 2020.2.17.

A Bíróság (tizedik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Európai Bizottság kontra Osztrák Köztársaság

(C-796/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségzegés – 2007/59/EK irányelv – A mozdonyvezetők minősítése – A 3. cikk a) pontja – Illetékes nemzeti hatóság – 2004/49/EK irányelv – A 16. cikk (1) bekezdése – Biztonsági hatóság – Több hatóság kijelölése)

(2021/C 19/13)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: W. Mölls és C. Vrignon meghatalmazottak)

Alperes: Osztrák Köztársaság (képviselők: J. Schmoll és A. Posch meghatalmazottak)

Rendelkező rész

- 1) Az Osztrák Köztársaság – mivel a közösségi vasutak biztonságáról, valamint a vasúttársaságok engedélyezéséről szóló 95/18/EK tanácsi irányelv és a vasúti infrastruktúrapacitás elosztásáról, továbbá a vasúti infrastruktúra használati díjának felszámításáról és a biztonsági tanúsítványról szóló 2001/14/EK európai parlamenti irányelv módosításáról szóló, 2004. április 29-i 2004/49/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (vasútbiztonsági irányelv) 16. cikkében meghatározott biztonsági hatóságtól eltérő hatóságot jelölt ki a közösségi vasúti rendszereken mozdonyokat és vonatokat működtető mozdonyvezetők minősítéséről szóló, 2007. október 23-i 2007/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében vett „illetékes hatóságként” – nem teljesítette a 2007/59 irányelv 3. cikke a) pontjából eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

(¹) HL C 432., 2019.12.23.

**A Bíróság (hatodik tanács) 2020. november 12-i ítélete – Európai Bizottság kontra Belga Királyság
(C-842/19. sz. ügy) (¹)**

(Tagállami kötelezettségszegés – A Bíróság kötelezettségszegést megállapító ítélete – A végrehajtás elmaradása – A tőke szabad mozgása – EUMSZ 63. cikk – A külföldi ingatlanokból származó jövedelmekre vonatkozó belga adórendelkezések összeegyeztethetlensége – Az EUMSZ 260. cikk (2) bekezdése – Kényszerítő bírság és általánösszeg kiszabása iránti kérelem)

(2021/C 19/14)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselő: W. Roels és A. Armenia meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság (képviselő: P. Cottin, J.-C. Halleux és C. Pochet meghatalmazottak)

Rendelkező része

- 1) A Belga Királyság – mivel nem tette meg a 2018. április 12-i Bizottság kontra Belgium ítéletben (C-110/17, EU:C:2018:250) foglaltak teljesítéséhez szükséges valamennyi intézkedést – nem teljesítette az EUMSZ 260. cikk (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit.
- 2) A Bíróság kötelezi a Belga Királyságot, hogy fizessen az Európai Bizottságnak 2 000 000 euró általánösszeget.
- 3) A Törvényszék kötelezi a Belga Királyságot, hogy fizessen az Európai Bizottságnak napi 7 500 euró kényszerítő bírságot a jelen ítélet kihirdetésének napjától a 2018. április 12-i Bizottság kontra Belgium ítéletben (C-110/17, EU:C:2018:250) foglaltak teljesítésének napjáig.
- 4) A Bíróság a Belga Királyságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 45., 2020.2.10.

A Gericht Erster Instanz Eupen (Belgium) által 2020. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DQ kontra Wallonische Region

(C-41/20. sz. ügy)

(2021/C 19/15)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Gericht Erster Instanz Eupen

Az alapeljárás felei

Kérelmező: DQ

Ellenérdekű fél: Wallonische Region

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a releváns uniós jogi normákkal, különösen egyfelől az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a személyek szabad mozgására vonatkozó 20. és 21. cikkével és/vagy másfelől az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó 63. és 64. cikkével – az Európai Unió négy alapvető szabadsága közül kettővel – azon nemzeti rendelkezés, amelyet a hatóságok olyan módon alkalmaznak, hogy az olyan külföldi jármű ismételt nyilvántartásba vételi kötelezettség nélkül történő használatát, amely járművet az Európai Unió egy másik tagállamában lakóhellyel rendelkező polgár alkalmoszerűen és rövid időtartamra egy Belgiumban lakóhellyel rendelkező polgár rendelkezésére bocsát, attól teszik függővé, hogy ezen, Belgiumban lakóhellyel rendelkező polgár a járműben tartja-e a használatra vonatkozó magán igazolást, azaz a járművek nyilvántartásba vételéről szóló, 2001. július 20-i királyi rendelet 3. cikke 2. § -ának 6. pontja értelmében vett igazolást?
- 2) Igazolják-e a közbiztonságra és más védelmi intézkedésekre vonatkozó követelmények a fent ismertetett és a Vallon régió által végrehajtott nemzeti rendelkezést, és szükséges-e a kitűzött cél eléréséhez az olyan nemzeti rendelkezés betartása, amelyet úgy értelmeznek, hogy az kötelezően előírja, hogy a jármű külföldi tulajdonosa által kiállított, a jármű használatára vonatkozó, korlátozott időtartamra szóló és az érvényesség időtartamának megjelölését tartalmazó engedélyt a járműben tartásuk – az ilyen dokumentumok utólagos benyújtásának lehetősége nélkül –, vagy a cél másképpen és kevésbé szigorú és formális eszközökkel is elérhető lett volna?

Az Európai Unió Bírósága (hatodik tanács) 2020. szeptember 10-i végzésével a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely szerint az e tagállamban lakóhellyel rendelkező személy csak akkor hivatkozhat az e tagállamban a járművek nyilvántartásba vételére vonatkozóan fennálló kötelezettség alóli kivételre másik tagállamban nyilvántartásba vett olyan jármű tekintetében, amelyet annak e másik tagállamban lakóhellyel rendelkező tulajdonosa rövid időtartamra ingyenesen a rendelkezésére bocsátott, ha állandóan a járműben tartják – az utólagos bemutatás lehetősége nélkül – az azt igazoló dokumentumokat, hogy az érintett személy megfelel e kivétel alkalmazási feltételeinek.

A Gericht Erster Instanz Eupen (Belgium) által 2020. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – FS kontra Wallonische Region

(C-42/20. sz. ügy)

(2021/C 19/16)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Gericht Erster Instanz Eupen

Az alapeljárás felei

Kérelmező: FS

Ellenérdekű fél: Wallonische Region

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a releváns uniós jogi normákkal, különösen egyfelől az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a személyek szabad mozgására vonatkozó 20. és 21. cikkével és/vagy másfelől az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó 63. és 64. cikkével – az Európai Unió négy alapvető szabadsága közül kettővel – azon nemzeti rendelkezés, amelyet a hatóságok olyan módon alkalmaznak, hogy az olyan külföldi jármű ismételt nyilvántartásba vételi kötelezettség nélkül történő használatát, amely járművet az Európai Unió egy másik tagállamában lakóhellyel rendelkező polgár alkalmoszerűen és rövid időtartamra egy Belgiumban lakóhellyel rendelkező polgár rendelkezésére bocsát, attól teszik függővé, hogy ezen, Belgiumban lakóhellyel rendelkező polgár a járműben tartja-e a használatra vonatkozó magán igazolást, azaz a járművek nyilvántartásba vételéről szóló, 2001. július 20-i királyi rendelet 3. cikke 2. § -ának 6. pontja értelmében vett igazolást?
- 2) Igazolják-e a közbiztonságra és más védelmi intézkedésekre vonatkozó követelmények a fent ismertetett és a Vallon régió által végrehajtott nemzeti rendelkezést, és szükséges-e a kitűzött cél eléréséhez az olyan nemzeti rendelkezés betartása, amelyet úgy értelmeznek, hogy az kötelezően előírja, hogy a jármű külföldi tulajdonosa által kiállított, a jármű használatára vonatkozó, korlátozott időtartamra szóló és az érvényesség időtartamának megjelölését tartalmazó engedélyt a járműben tartsák – az ilyen dokumentumok utólagos benyújtásának lehetősége nélkül –, vagy a cél másképpen és kevésbé szigorú és formális eszközökkel is elérhető lett volna?

Az Európai Unió Bírósága (hatodik tanács) 2020. szeptember 10-i végzésével a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétben az a tagállami szabályozás, amely szerint az e tagállamban lakóhellyel rendelkező személy csak akkor hivatkozhat az e tagállamban a járművek nyilvántartásba vételére vonatkozóan fennálló kötelezettség alóli kivételre másik tagállamban nyilvántartásba vett olyan jármű tekintetében, amelyet annak e másik tagállamban lakóhellyel rendelkező tulajdonosa rövid időtartamra ingyenesen a rendelkezésére bocsátott, ha állandóan a járműben tartják – az utólagos bemutatás lehetősége nélkül – az azt igazoló dokumentumokat, hogy az érintett személy megfelel e kivétel alkalmazási feltételeinek.

A Gericht Erster Instanz Eupen (Belgium) által 2020. január 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – HU kontra Wallonische Region

(C-43/20. sz. ügy)

(2021/C 19/17)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Gericht Erster Instanz Eupen

Az alapeljárás felei

Kérelmező: HU

Ellenérdekű fél: Wallonische Region

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a releváns uniós jogi normákkal, különösen egyfelől az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a személyek szabad mozgására vonatkozó 20. és 21. cikkével és/vagy másfelől az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek a tőke szabad mozgására vonatkozó 63. és 64. cikkével – az Európai Unió négy alapvető szabadsága közül kettővel – azon nemzeti rendelkezés, amelyet a hatóságok olyan módon alkalmaznak, hogy az olyan külföldi jármű ismételt nyilvántartásba vételi kötelezettség nélkül történő használatát, amely járművet az Európai Unió egy másik tagállamában lakóhellyel rendelkező polgár alkalmoszerűen és rövid időtartamra egy Belgiumban lakóhellyel rendelkező polgár rendelkezésére bocsát, attól teszik függővé, hogy ezen, Belgiumban lakóhellyel rendelkező polgár a járműben tartja-e a használatra vonatkozó magán igazolást, azaz a járművek nyilvántartásba vételéről szóló, 2001. július 20-i királyi rendelet 3. cikke 2. § -ának 6. pontja értelmében vett igazolást?

- 2) Igazolják-e a közbiztonságra és más védelmi intézkedésekre vonatkozó követelmények a fent ismertetett és a Vallon régió által végrehajtott nemzeti rendelkezést, és szükséges-e a kitűzött cél eléréséhez az olyan nemzeti rendelkezés betartása, amelyet úgy értelmeznek, hogy az kötelezően előírja, hogy a jármű külföldi tulajdonosa által kiállított, a jármű használatára vonatkozó, korlátozott időtartamra szóló és az érvényesség időtartamának megjelölését tartalmazó engedélyt a járműben tartásuk – az ilyen dokumentumok utólagos benyújtásának lehetősége nélkül –, vagy a cél másképpen és kevésbé szigorú és formális eszközökkel is elérhető lett volna?

Az Európai Unió Bírósága (hatodik tanács) 2020. szeptember 10-i végzésével a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 63. cikk (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely szerint az e tagállamban lakóhellyel rendelkező személy csak akkor hivatkozhat az e tagállamban a járművek nyilvántartásba vételére vonatkozóan fennálló kötelezettség alóli kivételre másik tagállamban nyilvántartásba vett olyan jármű tekintetében, amelyet annak e másik tagállamban lakóhellyel rendelkező tulajdonosa rövid időtartamra ingyenesen a rendelkezésére bocsátott, ha állandóan a járműben tartják – az utólagos bemutatás lehetősége nélkül – az azt igazoló dokumentumokat, hogy az érintett személy megfelel e kivétel alkalmazási feltételeinek.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2020. április 23-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ kontra Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(C-173/20. sz. ügy)

(2021/C 19/18)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Fellebbezők: AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ

Ellenérdekű felek: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Az egyenértékűség, a tényleges érvényesülés és a hatékony érvényesülés [uniós] jogelveire is tekintettel ellentétes-e az 1999/70/EK irányelvben (az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló irányelv; a továbbiakban: irányelv) ⁽¹⁾ foglalt keretmegállapodás – a (6) és (7) preambulumbekezdéssel és e megállapodás 4. szakaszával („A megkülönböztetés tilalmának elve”) összefüggésben értelmezett – „A visszaélés megakadályozására irányuló intézkedések” címet viselő 5. szakaszával az olyan nemzeti szabályozás – a jelen ügyben a 1. 240/2010 (240/2010. sz. törvény) 24. cikke 3. bekezdésének a) pontja és 22. cikkének 9. bekezdése –, amely lehetővé teszi, hogy az egyetemek három évre szóló és két évre meghosszabbítható, határozott időre szóló kutatói szerződéseket mennyiségi korlátozásoktól mentesen, anélkül alkalmazzanak, hogy azok megkötését és meghosszabbítását az azokat alkalmazó egyetem ideiglenes és kivételes jellegű szükségleteihez kapcsolódó objektív indokhoz kötné[,] és amely több határozott ideig tartó jogviszony azonos személlyel történő létesítésének egyetlen korlátjaként csak a tizenkét évet meg nem haladó – akár nem folyamatos – időtartamról rendelkezik?
- 2) [Az uniós] jog hatékony érvényesülésére is tekintettel ellentétes-e a keretmegállapodás említett – az irányelv (6) és (7) preambulumbekezdésével és e megállapodás említett 4. szakaszával összefüggésben értelmezett – 5. szakaszával az olyan nemzeti rendelkezés (a jelen ügyben a 240/2010 törvény 24. cikke és 29. cikkének 1. bekezdése) abban a részében, amelyben az egyetemek számára esetlegesen határozatlan ideig egymást követő határozott idejű szerződések révén, a szóban forgó egyetemek rendes oktatási és kutatási szükségleteinek kielégítése céljából a kutatók kizárólag határozott időre történő felvételét korlátozásmentesen teszi lehetővé, és az ezzel kapcsolatos döntést nem köti ideiglenes és kivételes jellegű szükségletek fennállásához?

- 3) Ellentétes-e ugyanezen keretmegállapodás 4. szakaszával a D.lgs. 75/2017 (75/2017 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet) (az említett 3/2017. sz. miniszteri körlevéllel értelmezett) 20. cikkének 1. bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely bár elismeri, hogy – kizárólag 2017. december 31-ig legalább három év szolgálati idő megszerzése esetén – állandósíthatók az állami kutatási szervezetek határozott időre alkalmazott kutatói, az állandósítást a határozott időre alkalmazott egyetemi kutatók számára pusztán amiatt nem teszi lehetővé, hogy a 75/2017 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 22. cikkének 16. bekezdése azok munkaviszonyát – noha az törvény alapján határozott időre szóló munkaszerződésen alapul – a „közjogi szabályozással” hozta összefüggésbe annak ellenére, hogy a 240/2010 törvény 22. cikkének 9. bekezdése a kutatási szervezetek és egyetemek kutatói vonatkozásában ugyanazt a maximális időtartamra vonatkozó szabályt írja elő, amely az egyetemekkel és a kutatási szervezetekkel az azt követő 24. cikkben meghatározott szerződések vagy a 22. cikkben meghatározott kutatási munkatársi szerződések formájában fennálló, határozott ideig tartó jogviszonyokra is vonatkozik?
- 4) Az említett keretmegállapodásra is tekintettel ellentétes-e az egyenértékűség, a tényleges érvényesülés és a hatékony érvényesülés uniós jogelvével, valamint a hátrányos megkülönböztetés tilalmának a keretmegállapodás 4. szakaszában szereplő elvével az olyan nemzeti szabályozás (a 240/2010 törvény 24. cikke 3. bekezdésének a) pontja, valamint a D.lgs. 81/2015 [81/2015 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet] 29. cikke 2. bekezdésének d) pontja és 29. cikkének 4. bekezdése), amely – noha létezik olyan szabályozás, amely az összes köztisztviselőre és munkavállalóra alkalmazandó, amelyet legújabbban a 81/2015 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet tartalmaz, és amely (2018-tól kezdődően) a határozott időre szóló munkaviszony maximális időtartamát (a meghosszabbításokat és megújításokat is beleértve) 24 hónapban korlátozza, valamint az ilyen típusú jogviszonyok közigazgatási szerv által alkalmazott személyek esetében történő alkalmazását „ideiglenes és kivételes jellegű szükségletek” fennállásához köti – lehetővé teszi, hogy az egyetemek három éves határozott időre szóló, e három éves időszakban végzett oktatási és kutatási tevékenységek kedvező értékelése esetén két évre meghosszabbítható szerződés révén anélkül vegyenek fel kutatókat, hogy az első szerződés megkötését vagy a meghosszabbítást az egyetem ilyen ideiglenes és kivételes jellegű szükségleteihez kötné, és azt is lehetővé teszi az egyetem számára, hogy az ötéves időszak lejártakor ugyanezzel vagy más személyekkel másik, az előzővel azonos típusú határozott időre szóló szerződést kössön az előző szerződéssel összefüggő ugyanezen oktatási és kutatási szükségletek kielégítése céljából?
- 5) A tényleges érvényesülés és az egyenértékűség elvére, valamint a korábban említett 4. szakaszra is tekintettel ellentétes-e a keretszerződés 5. szakaszával az olyan nemzeti szabályozás (a 81/2015 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet 29. cikke 2. bekezdésének d) pontja és 29. cikkének 4. bekezdése, valamint a D.lgs. 165/2001 [165/2001 felhatalmazáson alapuló törvényerejű rendelet] 36. cikkének 2. és 5. bekezdése), amely (a 240/2010 törvény említett 24. cikke 3. bekezdésének a) pontja értelmében) három éves határozott időtartamra szóló és további két évre meghosszabbítható szerződéssel alkalmazott egyetemi kutatók számára nem teszi lehetővé határozatlan ideig tartó jogviszony ezt követő létesítését, mivel az olasz jogrendben nem léteznek más olyan eszközök, amelyek alkalmasak az egymást követő határozott ideig tartó jogviszonyok egyetemek általi visszaélészerű alkalmazásának megelőzésére és szankcionálására?

(¹) Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.).

A Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (Lengyelország) által 2020. július 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty kontra D. P.

(C-C-338/20. sz. ügy)

(2021/C 19/19)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi

Az alapeljárás felei

Felperes: Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty

Alperes: D. P.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A pénzbírságot kiszabó határozatnak az eljárás alá vont személy részére történő, általa értett nyelven készült fordítás biztosítása nélküli kézbesítése feljogosítja-e az e határozatot végrehajtó állam hatóságát arra, hogy a 2005/214/IB kerethatározat ⁽¹⁾ 20. cikkének (3) bekezdését átültető rendelkezések alapján a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése miatt megtagadja a határozat végrehajtását?

(¹) A kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat (HL 2005. L 76., 16. o.).

A Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Lengyelország) által 2020. október 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Delfarma Sp. z o.o. kontra Prezesowi Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

(C-488/20. sz. ügy)

(2021/C 19/20)

Az eljárás nyelve: lengyel

A kérdést előterjesztő bíróság

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Az alapeljárás felei

Felperes: Delfarma Sp. z o.o.

Alperes: Prezes Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych, Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e az EUMSZ 34. cikkel az olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a párhuzamos importra vonatkozó engedély a referencia-gyógyszer forgalombahozatali engedélyének lejártát követő egy év elteltével lejár?
- 2) Az EUMSZ 34. cikkre és az EUMSZ 36. cikkre tekintettel hozhat-e a nemzeti hatóság olyan megállapító határozatot, amely kizárólag a referencia-gyógyszer forgalombahozatali engedélyének lejáratától számított, törvényben meghatározott határidő lejártá alapján állapítja meg a gyógyszer párhuzamos import keretében történő forgalomba hozatalára vonatkozó engedélyének a törvény erejénél fogva történő lejártát, anélkül, hogy megvizsgálná e gyógyszer engedélye lejártának okait, valamint az emberek egészségének és életének védelmére vonatkozó egyéb, az EUMSZ 36. cikkben említett feltételeket?
- 3) Elegendő-e a gyógyszer párhuzamos import keretében történő forgalomba hozatalára vonatkozó engedélyének lejártát kimondó, megállapító határozat meghozatalához az a tény, hogy a párhuzamos importőröket mentesítik az időszakos gyógyszerbiztonsági jelentések benyújtására vonatkozó kötelezettség alól, és ehhez kapcsolódóan az, hogy a hatóság nem rendelkezik naprakész adatokkal a farmakoterápiából eredő előnyök, illetve kockázatok tekintetében?

Az Oberster Gerichtshof (Ausztria) által 2020. október 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft kontra Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

(C-500/20. sz. ügy)

(2021/C 19/21)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberster Gerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: ÖBB-Infrastruktur Aktiengesellschaft

Alperes: Lokomotion Gesellschaft für Schienentraktion mbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Rendelkezik-e hatáskörrel az Európai Unió Bírósága a nemzetközi vasúti forgalomban használt infrastruktúrára vonatkozó szerződésekre alkalmazandó Egységes Szabályok (CUI, a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény [COTIF] ⁽¹⁾ E. függeléke) értelmezésére?

2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a CUI 8. cikke 1. § -ának b) pontját, hogy az infrastruktúra-üzemeltető e rendelkezésben előírt, dologi kárért való felelőssége körébe tartoznak azon költségek is, amelyek azáltal keletkeznek a fuvarozónál, hogy a mozdonyai károsodása miatt másík, helyettesítő mozdonyokat kell bérelnie?

3. Az első kérdésre adandó igenlő válasz és a második kérdésre adandó nemleges válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a CUI 4. cikkét és 19. cikkének 1. § -át, hogy a szerződő felek érvényesen terjeszthetik ki felelősségüket azáltal, hogy általános jelleggel hivatkoznak a nemzeti jogra, ha az alapján a felelősség mértéke kétségtelenül nagyobb, azonban – a CUI objektív felelősségétől eltérve – a felelősség vétkességtől függ?

⁽¹⁾ Az Európai Uniónak az 1999. június 3-i vilnusi jegyzőkönyvvel módosított, 1980. május 9-i nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményhez (COTIF) való csatlakozásáról szóló, az Európai Unió és a Nemzetközi Vasúti Fuvarozásügyi Államközi Szervezet közötti megállapodás aláírásáról és megkötéséről szóló 2011. június 16-i 2013/103/EU tanácsi határozat (HL 2013. L 51, 1. o.)

A Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) által 2020. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Autoridade Tributária e Aduaneira kontra Termas Sulforosas de Alcafache SA

(C-513/20. sz. ügy)

(2021/C 19/22)

Az eljárás nyelve: portugál

A kérdést előterjesztő bíróság

Supremo Tribunal Administrativo

Az alapeljárás felei

Felperes: Autoridade Tributária e Aduaneira

Alperes: Termas Sulforosas de Alcafache SA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A héairányelv ⁽¹⁾ 132. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében vett „szorosan kapcsolódó tevékenységek” fogalmába tartozhatnak-e, és így héamentesnek minősülhetnek-e az egyes igénybe vevők egyéni betegkartonjának megnyitására irányuló szolgáltatás ellenében teljesített fizetések, amely betegkarton a „klasszikus gyógyvizet kúrák” szerinti kezelések igénybe vételére jogosító kórtörténetet is tartalmazza?

⁽¹⁾ A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.)

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2020. október 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DS kontra Koch Personaldienstleistungen GmbH

(C-514/20. sz. ügy)

(2021/C 19/23)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: DS

Alperes: Koch Personaldienstleistungen GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (2) bekezdésével és a 2003/88/EK irányelv⁽¹⁾ 7. cikkével valamely kollektív szerződés olyan szabályozása, amely annak megállapítása során, hogy a munkavállaló jogosult-e túlmunkadíjra, és ha igen, hány órára vonatkozóan, csak a ténylegesen ledolgozott munkaórákat veszi figyelembe, azon órákat azonban nem, amelyeket a munkavállaló által igénybe vett fizetett éves alapszabadság lefed?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.)

A Bundesarbeitsgericht (Németország) által 2020. október 16-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – XP kontra St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

(C-518/20. sz. ügy)

(2021/C 19/24)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesarbeitsgericht

Az alapeljárás felei

Felperes: XP

Alperes: St. Vincenz-Krankenhaus GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Ellentétes-e a 2003/88 irányelv⁽¹⁾ 7. cikkével és a Charta 31. cikkének (2) bekezdésével az olyan nemzeti szabályozásnak, mint a BUrlG (Bundesurlaubsgesetz; a szabadságról szóló szövetségi törvény) 7. § -ának (3) bekezdése, azon értelmezése, amely szerint az olyan munkavállaló éves fizetett szabadságra való, korábban nem teljesített jogosultsága, akinél teljes keresőképeségcsökkenés következett be, és aki szabadságát ugyanakkor – legalábbis részben – a keresőképesége csökkenését megelőzően igénybe vehette volna, folyamatosan fennálló tartós keresőképeségcsökkenés esetén a szabadság esedékessége évének végét követő 15 hónap elteltével akkor is megszűnik, ha a munkáltató a megfelelő felhívás és tájékoztatás elmulasztásával nem tette ténylegesen lehetővé a munkavállaló számára, hogy a szabadsághoz való jogát gyakorolja?
2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: tartós keresőképeségcsökkenés esetén az említett feltételek mellett az is kizárt-e, hogy a szabadsághoz való jog későbbi időpontban szűnjön meg?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.; helyesbítés: HL 2020. L 92., 22. o.).

Az Amtsgericht Hannover (Németország) által 2020. október 15-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – K

(C-519/20. sz. ügy)

(2021/C 19/25)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Hannover

Az alapeljárás felei

Fellebbező: K

Az eljárásban részes másik fél: Landkreis Gifhorn

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot – különösen a 2008/115/EK irányelv ⁽¹⁾ 18. cikkének (1) és (3) bekezdését –, hogy a kitoloncolás céljából történő őrizetről határozatot hozó nemzeti bíróságnak minden egyes esetben meg kell vizsgálnia e rendelkezés feltételeit, különösen azt, hogy a kivételes helyzet még fennáll-e, amennyiben a nemzeti jogalkotó a 18. cikk (1) bekezdésére hivatkozva eltér a 16. cikk (1) bekezdésében foglalt feltételektől?
- 2) Úgy kell-e értelmezni az uniós jogot – különösen a 2008/115/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdését –, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely ideiglenesen – 2022. július 1-jéig – lehetővé teszi az idegenrendészeti őrizetben lévő személyek büntetés-végrehajtási intézetben való elhelyezését annak ellenére, hogy a tagállamban különleges idegenrendészeti fogdák állnak rendelkezésre, és a 2008/115/EK irányelv 18. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szükséghelyzet ezt nem teszi szükségessé?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2008/115/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdését, hogy az idegenrendészeti őrizetben lévő személyek fogva tartását szolgáló „különleges idegenrendészeti fogda” már akkor sem áll rendelkezésre, ha:
 - a „különleges idegenrendészeti fogda” a fogvatartottak büntetés végrehajtási intézeteihez hasonlóan közvetetten ugyanannak a kormányzatnak, azaz az igazságügyi miniszternek az irányítása alá tartozik,
 - a „különleges idegenrendészeti fogda” a büntetés végrehajtási intézet részlegét képezi, és ezáltal ugyan saját vezetője van, a büntetés végrehajtási intézet egyik részlegéként azonban a büntetés végrehajtási intézet vezetése alá van rendelve?
- 4) A harmadik kérdésre adott nemleges válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni a 2008/115/EK irányelv 16. cikkének (1) bekezdését, hogy az idegenrendészeti őrizetben lévő személyeknek „különleges idegenrendészeti fogdában” való elhelyezéséről van szó, amikor idegenrendészeti fogda céljából a büntetés-végrehajtási intézet külön részleget hoz létre, e részleg kerítéssel körülhatárolt, az idegenrendészeti őrizetben lévő személyek számára rendelkezésre álló három épülettel ellátott külön területet tart fenn, és e három épület közül egy épületben ideiglenesen kizárólag olyan fogvatartottakat helyeznek el, akik pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés-büntetésüket vagy rövid szabadságvesztés-büntetésüket töltik, amelynek során a büntetés-végrehajtási intézet ügyel az idegenrendészeti őrizetben lévő személyek és a fogvatartottak elkülönítésére, különösképp mindegyik épület saját létesítményekkel (saját ruhatárral, betegszobával, sportteremmel) rendelkezik, és az udvar / kinti terület ugyan mindegyik épületből látható, azonban mindegyik épület esetében a fogvatartottak számára saját, szögesdróttal kerítéssel körbekerített terület van fenntartva, és így az épületek közvetlenül nem kapcsolódnak egymáshoz?

⁽¹⁾ A harmadik országok illegálisan [helyesen: jogellenesen] tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló, 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 348., 98. o.),

A Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litvánia) által 2020. október 22-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – UAB Tiketa kontra M. Š., VšĮ Baltic Music

(C-536/20. sz. ügy)

(2021/C 19/26)

Az eljárás nyelve: litván

A kérdést előterjesztő bíróság

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Az alapeljárás felei

Felülvizsgálatot kérelmező fél: UAB Tiketa

A felülvizsgálati eljárásban részt vevő többi fél: M. Š., VšĮ Baltic Music

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a kereskedő 2011/83 irányelv⁽¹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalmát, hogy az a személy, aki közvetítőként jár el a fogyasztó jegyvásárlása során, a 2011/83 irányelvben meghatározott kötelezettségek hatálya alá tartozó kereskedőnek, tehát az értékesítési vagy szolgáltatási szerződésben részt vevő olyan félnek tekinthető, akivel szemben a fogyasztó követeléssel léphet fel vagy keresetet indíthat?
 - 1.1. Releváns-e a kereskedő 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalmának értelmezése szempontjából, hogy az a személy, aki közvetítőként jár el a fogyasztó jegyvásárlása során, egyértelműen és érthető módon közölte-e a fogyasztóval az eredeti kereskedőre vonatkozóan a 2011/83 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontjában rögzített valamennyi információt még mielőtt a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés kötné?
 - 1.2. Ismertnek kell-e tekinteni a közvetítés tényét abban az esetben, ha a jegyvásárlás folyamatába bevont személy – még mielőtt a fogyasztót a távollevők között kötött szerződés kötné – közli a fogyasztóval az eredeti kereskedő nevét és jogi formáját, valamint azt, hogy az eredeti kereskedő teljeskörűen felelősséget vállal a rendezvényért, annak minőségéért és tartalmáért, valamint az arról adott tájékoztatásért, és jelzi, hogy ő maga kizárólag jegyforgalmazóként és ismert ügynökként jár el?
 - 1.3. Úgy kell-e értelmezni a kereskedő 2011/83 irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott fogalmát, hogy – a felek közötti kétszeres szolgáltatási (jegyforgalmazási és rendezvényszervezési) jogviszonyra tekintettel – a jegyértékesítő és a rendezvényszervező is kereskedőnek, vagyis a fogyasztói szerződésben részt vevő félnek tekinthető?
2. Úgy kell-e értelmezni és alkalmazni azt, a 2011/83 irányelv 8. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményt, hogy az információt a fogyasztóval világos és közérthető nyelven közölni és a fogyasztó rendelkezésére kell bocsátani, hogy a fogyasztó tájékoztatásának kötelezettségét megfelelően teljesítettnek kell tekinteni, ha a közvetítő a szóban forgó információt a tiketa.lt weboldalon a fogyasztó rendelkezésére bocsátott szolgáltatásnyújtási szabályzatában azt megelőzően közli a fogyasztóval, hogy ez utóbbi a fizetés teljesítésével egyidejűleg megerősíti, hogy megismerte a közvetítő szolgáltatásnyújtási szabályzatát és vállalja, hogy az úgynevezett „click-wrap” szerződés révén, vagyis az online rendszerben egy adott jelölőnégyzet kipipálásával és adott linkre kattintással megkötendő ügylet feltételeinek részeként betartja e szabályzatot?
 - 2.1. Releváns-e az említett követelmény értelmezése és alkalmazása szempontjából az, hogy a szóban forgó információt tartós adathordozón nem bocsátják rendelkezésre, és hogy a 2011/83 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése alapján szükséges valamennyi információt tartalmazó szerződést a megkötését követően nem igazolják vissza a 2011/83 irányelv 8. cikkének (7) bekezdése szerinti tartós adathordozón?
 - 2.2. A 2011/83 irányelv 6. cikkének (5) bekezdése alapján a távollevők között kötött szerződés szerves részét képezi-e a közvetítő szolgáltatásnyújtási szabályzatában közölt információ, függetlenül attól, hogy azt tartós adathordozón nem bocsátják rendelkezésre és/vagy a szerződést a megkötését követően tartós adathordozón nem igazolják vissza?

⁽¹⁾ HL 2011. L 304., 64. o.

A Bundesfinanzhof (Németország) által 2020. október 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – L Fund kontra Finanzamt D

(C-537/20. sz. ügy)

(2021/C 19/27)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesfinanzhof

Az alapeljárás felei

Felperes: L Fund

Alperes: Finanzamt D

Az eljárásban részt vesz: Bundesministerium der Finanzen

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Ellentétes-e az EK 56. cikkel (jelenleg EUMSZ 63. cikk) az olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében a kizárólag külföldi befektetőkkel rendelkező belföldi különleges ingatlanalapok mentesülnek a társasági adó alól, míg a kizárólag külföldi befektetőkkel rendelkező külföldi különleges ingatlanalapokat a belföldön bérbeadásból szerzett jövedelmük után korlátozott társaságiadó-fizetési kötelezettség terheli?

2020. október 23-án benyújtott kereset – Litván Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-541/20. sz. ügy)

(2021/C 19/28)

Az eljárás nyelve: litván

Felek

Felperes: Litván Köztársaság (képviselők: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė és R. Petravičius advokatas)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

1. Semmisítse meg a 96/71/EK irányelv kiküldetési szabályainak a nemzetközi (transznacionális) szállítás és a kabotázsműveletek vonatkozásában történő alkalmazását előíró követelményről szóló 2020/1057 irányelv⁽¹⁾ 1.cikkének 3. és 7. pontját az előbbi irányelv lényegének megváltoztatása nélkül, és a Litván Köztársaság a 2020/1057 irányelv teljes mértékben történő megsemmisítését kéri;
2. Semmisítse meg a 2020/1054 rendelet⁽²⁾ 1. cikke 6. pontjának d) alpontját annyiban, amennyiben az abban rögzített kötelezettség előírja a szállítási vállalkozások számára, hogy négy hetenként biztosítsák a járművezetők számára a tartózkodási helyükre vagy a vállalkozás működési központjába való visszatérést. Ha e rendelkezés ezen részét nem lehet megsemmisíteni, a Litván Köztársaság e jogszabály teljes mértékben történő megsemmisítését kéri;
3. Semmisítse meg a 2020/1054 rendelet 3. cikkét annyiban, amennyiben az kimondja, hogy az 561/2006/EK rendelet módosításai a 2020/1054 rendelet kihirdetését – azaz 2020. augusztus 20-át – követő huszadik napon lép hatályba. Ha a 2020/1054 rendelet 3. cikkét nem lehet úgy megsemmisíteni, hogy az ne érintse e rendelet egyéb rendelkezéseit, a Litván Köztársaság e jogszabály teljes mértékben történő megsemmisítését kéri;

4. Az Európai Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Litván Köztársaság kérelmét az alábbi jogalapokra alapítja:

1. **A 2020/1057 irányelv 1. cikkének 3. és 7. pontja**, mivel az a kiküldetési szabályoknak a több államot érintő nemzetközi (transznacionális) szállítás és a kabotázsműveletek vonatkozásában történő alkalmazását előíró követelményt tartalmaz, **ellentétes**:
 - 1.1. **Az egyenlő bánásmód elvével**, mivel a szállítási műveletek szelektív elosztása minden alapot nélkülöz és az ugyanazon vállalkozásnál munkát végző munkavállalók eltérő mértékű díjazásához vezet, noha munkájuk jellege azonos. Következésképpen a kiküldetésre irányadó szabályok megállapítására objektív szempontok hiányában került sor, ami így megsértette az „egyenlő munkáért egyenlő bért” elvet és ellentétes az Európai Unió Alapjogi Chartája 20. cikkében rögzített egyenlő bánásmód elvével.
 - 1.2. **Az arányosság elvével**, mivel az uniós intézmények (i) az azonos munkát végző járművezetők számára eltérő bérezést írtak elő; (ii) nem vették figyelembe a nemzetközi szállítási műveletek különös jellemzőit; (iii) nem vették figyelembe a nemzetközi szállítási ágazatban munkát végzők mobilitásának különösen magas szintjét; (iv) az általuk lefektetett szabályokkal igazolatlanul nagy mértékű adminisztratív terhet róttak a kis és közepes vállalkozásokra, és ezáltal nyilvánvaló hibát követtek el és olyan intézkedést hoztak, amely nem arányos az elérni kívánt céllal;
 - 1.3. **A rendes jogalkotási eljárás elvével**, mivel az uniós intézményeknek el kellett volna végeznie a megtámadott rendelkezések hatásvizsgálatát vagy igazolniuk kellett volna, hogy e vizsgálat miért nem volt szükséges.
2. **A 2020/1054 rendelet 1. cikke 6. pontjának d) alpontja**, amely arra kötelezi a szállítási vállalkozásokat, hogy négy hetenként biztosítsák a járművezetők számára a tartózkodási helyükre vagy a vállalkozás működési központjába való visszatérést, **ellentétes**:
 - 2.1. **Az EUMSZ 45. cikkel**, mivel a járművezetők számára előírt azon kötelezettség, hogy visszatérjenek a tartózkodási helyükre vagy a vállalkozás működési központjába, anélkül, hogy maguk választhatnák ki, hogy hol kívánják szabadidejüket eltölteni, sérti a munkavállalóként őket megillető szabad mozgás jogát;
 - 2.2. **Az EUMSZ 26. cikkel és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános elvével**, mivel a munkavállalók szabad mozgása korlátozott és a periférián elhelyezkedő tagállamokban működő szállítási vállalkozók alkalmazottait hátrányos megkülönböztetés éri azáltal, hogy pihenés céljából vissza kell térniük a tartózkodási helyükre vagy a vállalkozás működési központjába, tekintve, hogy így jelentős távolságokat kell megtenniük és számottevően több időt vesztenek, mint az Európai Unió központjában vagy ahhoz közel elhelyezkedő tagállamok szállítási vállalkozásai; a periférián elhelyezkedő tagállamok a belső piacon működő egyéb vállalkozásokhoz képest hátrányos helyzetbe kerülnek a munkavállalók visszatérésére vonatkozó rendelkezés érvényesítésével;
 - 2.3. **Az EUSZ 3. cikk (3) bekezdésével, az EUMSZ 11. és az EUMSZ 191. cikkel, valamint az Európai Unió környezet- és klímapolitikájával**, mivel a járművezetők négyhetenkénti kötelező visszatérésének biztosítására vonatkozó követelmény mesterségesen növeli a forgalmat az Európai Unió útjain, az üres gépjárművekkel közlekedő járművezetők számát, az egyéb szervezett szállítási műveletek számát, a fogyasztott üzemanyag és a széndioxid környezetbe történő kibocsátását.
 - 2.4. **Az arányosság elvével**, mivel a járművezetőknek az e rendelkezés által előírt kötelező rendszeres visszatérése a munkavállalók pihenése körülményeinek javítására irányuló nyilvános célkitűzésre tekintettel nyilvánvalóan aránytalan és nem megfelelő intézkedés.
3. **A 2020/1054 rendelet 3. cikke**, amely úgy határozza meg a rendelet hatálybalépésének időpontját – 2020. augusztus 20. –, hogy nem ír elő átmeneti időszakot, különösen arra tekintettel, hogy (i) az 561/2006 rendelet 8. cikke (8) bekezdésének a pihenőidőknek a járműben való tartását tiltó módosításainak és (ii) az 561/2006 rendelet 8. cikke (8a) bekezdésének a járművezetők tartózkodási helyükre való négyhetenkénti visszatérésének biztosítására irányuló kötelezettséggel kapcsolatos módosításának azonnali alkalmazása kötelező, **ellentétes**

- 3.1. **Az arányosság elvével**, mivel az uniós intézmények azáltal, hogy a hatálybalépés időpontját a huszadik napban jelölték meg, (i) nem vették figyelembe, hogy a tagállamok és a fuvarozók objektív okokból és átmeneti időszak hiányában nem tudják teljesíteni a módosítás szerinti kötelezettségeket, és (ii) semmilyen, ezen új követelmények sürgős jellegét igazoló érvet nem adtak elő.
- 3.2. **Az EUMSZ 296. cikkében rögzített indokolási kötelezettséggel**, mivel az uniós intézmények a javaslat vizsgálatakor a hatásvizsgálat és egyéb források alapján tisztában voltak azzal, hogy (i) az adott időszakok során a pihenőidőnek a járműben való eltöltése – mert nem áll megfelelően rendelkezésre alternatív szálláshely – a tagállamok többsége és a szállítási vállalkozások által betarthatatlan, (ii) járművezetők számára a tartózkodási helyükre vagy a vállalkozás működési központjába való visszatérés biztosításának kötelezettsége gyakorlati nehézségeket okozhat, tekintve, hogy e kötelezettség teljesítésére vonatkozó szabályok nem egyértelműek, és ez azt eredményezi, hogy az uniós intézményeknek érvekkel kellett volna indokolniuk az átmeneti időszak hiányát vagy a jogszabály hatálybalépése elhalasztásának hiányát;
- 3.3. **A lojális egyműködés elvét**, mivel az uniós intézmények nem csak annak szükségességét nem igazolták, hogy miért kell azonnal hatályba léptetni a pihenőidőnek a kérdéses időszakok során a járműben való tartásának tilalmát és a járművezetők tartózkodási helyükre való visszatérésének biztosítására vonatkozó kötelezettséget, nem vette továbbá figyelembe a tagállamok és az érintett felek által bemutatott, objektív akadályokra vonatkozó adatokat és olyan átmeneti időszak biztosításának szükségességét, amely lehetővé teszi a módosított szabályokra való felkészülést.

- (¹) A közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2020. július 15-i (EU) 2020/1057 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2020. L 249, 49. o.).
- (²) Az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1054 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020 L 249., 1. o.).

2020. október 23-án benyújtott kereset – Litván Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-542/20. sz. ügy)

(2021/C 19/29)

Az eljárás nyelve: litván

Felek

Felperes: Litván Köztársaság (képviselők: K. Dieninis, V. Kazlauskaitė-Švenčionienė, R. Dzikovič, A. Kisieliauskaitė, G. Taluntytė és R. Petravičius advokatas)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- Semmisítse meg a 2020/1055 rendelet (¹) 1. cikkének 3. pontját annyiban, amennyiben az az 1071/2009/EK rendeletbe (²) beilleszti az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontját, amely kimondja, hogy „[...] a vállalkozásnak a székhelye szerinti tagállamban [...] a járműállományának tevékenységét úgy kell megszerveznie, hogy a vállalkozás rendelkezésére álló, nemzetközi fuvarozásra használt járművek az elindulást követően nyolc héten belül visszatérjenek az adott tagállam egyik működési központjába”;
- Semmisítse meg a 2020/1055 rendelet 2. cikke 4. pontjának a) alpontját, amely módosítja az 1072/2009/EK rendelet (³) 8. cikkét, amelybe beilleszti a (2a) bekezdést, amely kimondja, hogy „[a] fuvarozók számára nem engedélyezett, hogy ugyanazzal a gépjárművel vagy járműszerelvénnyel ugyanazon jármű gépjárművel kabotázsműveleteket hajtsanak végre ugyanabban a tagállamban az ott végzett kabotázsműveletük végét követő négy napon belül”;

3. Az Európai Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Litván Köztársaság kérelmét az alábbi jogalapokra alapítja:

1. **A 2020/1055 rendelet 1. cikkének 3. pontja**, mivel az az 1071/2009/EK rendeletbe beilleszti az 5. cikk (1) bekezdésének b) pontját, amely kimondja, hogy „[...] a vállalkozásnak a székhelye szerinti tagállamban [...] a járműállományának tevékenységét úgy kell megszerveznie, hogy a vállalkozás rendelkezésére álló, nemzetközi fuvarozásra használt járművek az elindulást követően nyolc héten belül visszatérjenek az adott tagállam egyik működési központjába”, **ellentétes**:
 - 1.1 **Az EUSZ 3. cikk (3) bekezdésével, az EUMSZ 11. és az EUMSZ 191. cikkel, valamint az Európai Unió környezet- és klímapolitikájával.** A működési központba való visszatérés követelménye növeli az üres gépjárművekkel közlekedő járművezetők számát az európai utakon, valamint a széndioxid-kibocsátás mértékét és a környezetszennyezést. Amikor az uniós intézmények elfogadták a megtámadott rendelkezést, nem vették figyelembe az Európai Unió környezetvédelmi politikájának és klímapolitikájának intézkedéseit, különösen az európai zöld megállapodás által támogatott és az Európai Tanács által megerősített környezetvédelmi kötelezettségeket és célkitűzéseket.
 - 1.2 **Az EUMSZ 26. cikkel és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános elvével.** A megtámadott rendelkezés protekcionista intézkedés, amely felosztja az Európai Unió szállítási piacát, korlátozza a versenyt és hátrányosan megkülönböztető rendszert alakít ki a földrajzilag az Európai Unió peremén található tagállamok (periféria-tagállamok) fuvarozóival szemben. A nemzetközi közúti szállítási ágazatot e rendelkezés által az egyéb szállítási ágazatokhoz képest hátrányos megkülönböztetést éri;
 - 1.3 **Az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésével és az EUMSZ 94. cikkel.** Az uniós intézményeknek figyelembe kellett volna venniük, hogy a megtámadott rendelkezés különösen jelentős hatást gyakorol az Európai Unió periferiáján elhelyezkedő tagállamok életszínvonalára és foglalkoztatási szintjére és különösen negatív módon hatnak a periferián letelepedett fuvarozók gazdasági helyzetére, ugyanakkor az uniós intézmények megszegték e kötelezettséget;
 - 1.4 **A rendes jogalkotási eljárás elvével**, mivel a megtámadott rendelkezést **hatásának bármilyen vizsgálata, valamint negatív társadalmi és gazdasági következményei és a környezetre gyakorolt hatásai vizsgálata nélkül fogadták el**;
 - 1.5 **Az arányosság elvével**, mivel a járművek rendszeres visszatérésének kimondott követelménye nyilvánvalóan aránytalan és a kinyilvánított célkitűzés – azaz az úgynevezett postaládacégek visszaszorításának – eléréséhez nem megfelelő intézkedés.
2. **A 2020/1055 rendelet 2. cikke 4. pontjának a) alpontja**, amely módosítja az 1072/2009/EK rendelet 8. cikkét, amelybe beilleszti a (2a) bekezdést, amely kimondja, hogy „[a] fuvarozók számára nem engedélyezett, hogy ugyanazzal a gépjárművel vagy járműszerelvény esetében ugyanazon jármű gépjárművével kabotázsműveleteket hajtsanak végre ugyanabban a tagállamban az ott végzett kabotázsműveletük végét követő négy napon belül”, **ellentétes**:
 - 2.1 **Az EUSZ 3. cikk (3) bekezdésével, az EUMSZ 11. és az EUMSZ 191. cikkel**, mivel a kabotázstevékenységet követő, tevékenységtől való kötelező négy napos tartózkodás megnöveli az Európai Unió útjain az üres járművek áramlását és megnövelt széndioxid-kibocsátást és környezetszennyezést eredményez. A megtámadott rendelkezés ezen okból ellentétes a Szerződésekben rögzített azon követelménnyel, hogy az Európai Unió közlekedési politikájának végrehajtásában figyelembe kell venni a környezetvédelmi követelményeket és az európai zöld megállapodás célkitűzéseit.
 - 2.2 **Az EUMSZ 26. cikkel és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának általános elvével.** A kabotázstevékenységet követő, tevékenységtől való kötelező négy napos tartózkodás a belső piac működését korlátozza és gyengíti a logisztikai lánc hatékonyságát. A közúti fuvarozási piac felosztása a kis és az Európai Unió periferiáján elhelyezkedő tagállamokkal szembeni hátrányos megkülönböztetéshez vezetett, és egyúttal kizárólag földrajzi elhelyezkedésük okán jogszerűtlen és indokolatlan előnyhöz juttatta a nagy és központi helyzetű uniós tagállamokat;
 - 2.3 **Az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésével és az EUMSZ 94. cikk**, mivel a megtámadott rendelkezést anélkül fogadták el, hogy figyelembe vették volna a kis és az Európai Unió periferiáján elhelyezkedő tagállamok fuvarozóinak gazdasági helyzetét, valamint életszínvonalát és foglalkoztatási szintjét érintő negatív következményeket;

2.4 **A rendes jogalkotási eljárás elvével**, mivel a megtámadott rendelkezést hatásának bármilyen vizsgálata, valamint negatív társadalmi és gazdasági következményei és a környezetre gyakorolt hatásai vizsgálata nélkül fogadták el;

2.5 **Az arányosság elvével**, mivel a kabotázstevékenységet követő, tevékenységtől való kötelező négy napos tartózkodás nem megfelelő intézkedés, amely aránytalan a kabotázst irányító elvek tisztázására és az alkalmazása hatékonyságának kiterjesztésére irányuló szándékozott célkitűzés eléréséhez.

(¹) Az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020. L 249, 17. o.).

(²) A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300., 51. o.).

(³) A nemzetközi közúti árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300., 72. o.)

2020. október 23-án benyújtott kereset – Bolgár Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-543/20. sz. ügy)

(2021/C 19/30)

Az eljárás nyelve: bolgár

Felek

Felperes: Bolgár Köztársaság (képviselők: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

— Semmisítse meg az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1054 európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 1. cikke 6. pontjának c) alpontját;

— másodlagosan, abban az esetben, ha a Bíróság úgy határoz, hogy nem ad helyt a vitatott rendelet részleges megsemmisítése iránti jelen keresetnek, teljes egészében semmisítse meg az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1054 európai parlamenti és tanácsi rendeletet;

— Az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik:

1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 21. cikke (1) bekezdésének és 45.cikkének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (Charta) 45. cikke (1) bekezdésének megsértése.

2. Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikke (4) bekezdésében, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt 2. jegyzőkönyv 1. cikkében rögzített arányossági elv megsértése.
3. A jogbiztonság elvének megsértése.
4. Az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló, az EU- és az EUM-Szerződéshez csatolt 2. jegyzőkönyv 1. cikkében rögzített arányossági elv megsértése.
5. Az EUMSZ 18. cikk, valamint a Charta 20. és 21. cikke szerinti egyenlő bánásmód elve és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése, valamint az EUSZ 4. cikk (2) bekezdése – és amennyiben a Bíróság szükségesnek tartja – az EUMSZ 95. cikk (1) bekezdése szerinti a tagállamok Szerződések előtti egyenlősége elvének megsértése.

(¹) HL 2020 L 249., 1. o.

2020. október 23-án benyújtott kereset – Bolgár Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-544/20. sz. ügy)

(2021/C 19/31)

Az eljárás nyelve: bolgár

Felek

Felperes: Bolgár Köztársaság (képviselők: L. Zaharieva, Tsv. Mitova és M. Georgieva)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- semmisítse meg a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2020. július 15-i (EU) 2020/1057 európai parlamenti és tanácsi irányelvet (¹);
- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik:

1. Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikke (4) bekezdésében, valamint a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló, az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt 2. jegyzőkönyv 1. cikkében rögzített arányossági elv megsértése.
2. Az EUMSZ 18. cikk, valamint a Charta 20. és 21. cikke szerinti hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése, valamint az EUSZ 4. cikk (2) bekezdése szerinti, a tagállamok Szerződések előtti egyenlősége elvének, továbbá – amennyiben a Bíróság szükségesnek tartja – az EUMSZ 95. cikk (1) bekezdésének megsértése.
3. Az EUMSZ 91. cikk (1) bekezdésének megsértése.

4. Az EUSZ 3. cikk (3) bekezdésével és az EUSZ 94. cikkel együttesen értelmezett EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésének és EUMSZ 90. cikk megsértése.
5. Az EUMSZ 34. és az EUMSZ 35. cikknek az EUMSZ 36. cikk alapján nem igazolt megsértése, valamint az EUMSZ 91. cikkel együttesen értelmezett EUMSZ 58. cikk (1) bekezdésének vagy – másodlagosan – az EUMSZ 56. cikk megsértése.

(¹) HL 2020. L 249, 49. o.

2020. október 23-án benyújtott kereset – Bolgár Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-545/20. sz. ügy)

(2021/C 19/32)

Az eljárás nyelve: bolgár

Felek

Felperes: Bolgár Köztársaság (képviselők: L. Zaharieva, Tsv. Mitova, M. Georgieva)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- semmisítse meg az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) alábbi rendelkezéseit:
 - az 1. cikkének 3. pontját annyiban, amennyiben az megállapítja az 1071/2009/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontját (másodlagosan, amennyiben ez a Bíróság szerint nem lehetséges, a Bolgár Köztársaság az 1. cikk 3. pontjának teljes egészében történő megsemmisítését kéri), valamint
 - a 2. cikke 4. pontjának a) alpontját (harmadlagosan, amennyiben ez a Bíróság szerint nem lehetséges, a Bolgár Köztársaság a 2. cikk 4. pontjának megsemmisítését kéri);
- negyedlegesen, amennyiben a Bíróság álláspontja szerint a vitatott rendelet részleges megsemmisítése iránti kérelemnek nem lehet helyt adni, teljes egészében semmisítse meg az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet, továbbá
- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik:

1. Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikke (3) bekezdésével együttesen értelmezett, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 90. cikkének, az EUMSZ 11. cikk, az Európai Unió Alapjogi Chartája 37. cikkének, az EUSZ 3. cikk (5) bekezdésének, az EUMSZ 208. cikk (2) bekezdésének és az EUMSZ 216. cikk (2) bekezdésének megsértése, valamint a párizsi megállapodás megsértése.
2. Az EUSZ 5. cikke (4) bekezdésében, valamint a 2. jegyzőkönyv 1. cikkében rögzített arányosság elvének megsértése.

3. A hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének (EUMSZ 18. cikk, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke), a tagállamok Szerződések előtti egyenlősége elvének (EUSZ 4. cikk (2) bekezdése), továbbá – amennyiben szükséges – az EUMSZ 95. cikk (1) bekezdésének megsértése.
4. Az EUMSZ 91. cikk (1) bekezdésének megsértése.
5. Az EUMSZ 90. cikk, az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésének és az EUMSZ 94. cikk, valamint az EUSZ 3. cikk (3) bekezdésének megsértése.
6. Az EUMSZ 49. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 15. és 16. cikke szerinti, a foglalkozás megválasztása szabadságának és a letelepedés szabadságának megsértése.
7. Az EUMSZ 91. cikkel együttesen értelmezett EUMSZ 58. cikk (1) bekezdésének megsértése és – másodlagosan – az EUMSZ 56. cikk megsértése.

⁽¹⁾ HL 2020. L 249, 17. o.

2020. október 23-án benyújtott kereset – Románia kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-546/20. sz. ügy)

(2021/C 19/33)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Felperes: Románia (képviselők: E. Gane, L. Lițu e M. Chicu, meghatalmazottak)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

a felperes azt kéri, hogy a Bíróság

— semmisítse meg részlegesen az (EU) 2020/1054 rendeletet, különösen:

- az 1. cikk 6. pontjának c) alpontját, amely az 561/2006/EK rendelet 8. cikkének (8) bekezdését módosítja, és
- az 1. cikk 6. pontjának d) alpontját, amely az 561/2006/EK rendelet 8. cikkét módosítja az új (8a) bekezdés beillesztésével;

másodlagosan, kizárólag abban az esetben, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy e rendelkezések elválaszthatatlanul kapcsolódnak az (EU) 2020/1057 irányelv más rendelkezéseihez, illetve azok az említett aktus lényegére vonatkoznak, semmisítse meg teljes egészében ezen uniós jogi aktust;

— a Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében Románia három jogalapra hivatkozik.

1. Az EUMSZ 5. cikk (4) bekezdésében rögzített arányosság elvének megsértésére alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy az 1. cikk 6. pontjának c) alpontja szerinti intézkedés amely lényegében megtiltja, hogy a rendszeres heti pihenőidőket és a korábbi csökkentett heti pihenőidő kompenzációjaként tartott, 45 óránál hosszabb heti pihenőidőket a járműben tartsák – nem alkalmas a követett célkitűzések elérésére, különösen a közúti közlekedés biztonságának, valamint a vezetők munkafeltételeinek javítására. Ezenfelül nem szünteti meg a Bizottság által feltárt kockázatokat és akadályokat.

Ráadásul, az intézkedés nyilvánvaló alkalmatlanságára utaló adatokat és információkat elfogadásának időpontjában ismerték a társjogalkotók.

Románia továbbá azt állítja, az 1. cikk 6. pontjának d) alpontja szerinti intézkedés – amely arra vonatkozik, hogy a járművezetőknek négy egymást követő hétből álló időszakban (a 45 óránál hosszabb, a csökkentett heti pihenőidő kompenzációjaként tartott heti pihenőidő előtt, illetve két egymást követő csökkentett heti pihenőidő kompenzációjaként tartott heti pihenőidő után) vissza kell térniük a munkáltatónak a székhelye szerinti tagállamban található működési központjába vagy a járművezető lakóhelyére – nyilvánvalóan alkalmatlan, különösen az előírt új adminisztratív intézkedések, a gazdasági szereplők által viselt jelentős költségek, kereskedelmi tevékenységük korlátozása, valamint azon tény szempontjából, hogy az nem biztosítja a járművezetők megfelelő védelmét.

Ezenfelül, a hatásvizsgálat láthatóan nem vett figyelembe minden szempontot, amely összefüggésben a társjogalkotók nem vehették figyelembe a helyzet valamennyi releváns tényezőjét és körülményét.

2. A második, a letelepedésnek az EUMSZ 49. cikkben rögzített szabadsága igazolatlan korlátozására alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy az 1. cikk 6. pontjának d) alpontja által bevezetett intézkedés új adminisztratív kötelezettségeket von maga után az Unió földrajzi periferiáján található tagállamok gazdasági szereplői tekintetében, jelentős költségek és a kereskedelmi tevékenység korlátozása, amelyek e gazdasági szereplők elköltöztetéséhez vezetnek, és visszatartó hatással fognak járni a fuvarozási vállalatok e tagállamokban történő létrehozása vonatkozásában.

Ez az intézkedés tehát az EUMSZ 49. cikk értelmében vett letelepedési szabadság korlátozásának minősül. E korlátozás nem igazolt.

3. A harmadik, az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának az EUMSZ 18. cikkben rögzített elvére alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy az 1. cikk 6. pontjának c) alpontja szerinti intézkedés nyilvánvaló hátrányokkal jár az Unió földrajzi periferiáján található tagállamok tekintetében, különösen a parkolók és a szállások hálózatának sajátosságaira tekintettel.

Románia azt állítja továbbá, hogy a járművezetőknek az az 1. cikk 6. pontja c) alpontja értelmében vett visszatérésének biztosítása jelentős veszteségeket okoz az Unió földrajzi periferiáján található tagállamokban létrehozott társaságok tekintetében, amely veszteségek mindenesetre jelentős mértékben meghaladják a EU fuvarozási központjához közelebbi társaságok veszteségeit.

Ezenfelül, az (EU) 2020/1057 irányelvben, az (EU) 2020/1054⁽¹⁾ rendeletben és az (EU) 2020/1055⁽²⁾ rendeletben előírt intézkedések (amelyek a kabotázsműveletek további korlátozására, a járműnek a székhely szerinti tagállam működési központjába minden nyolc hét után való visszatérésére, valamint a rendszeres heti pihenőidőnek a járműben történő eltöltésének tilalmára vonatkoznak) egy integrált jogalkotói csomag pilléreiként kerültek kidolgozásra, amely összefüggésben kizárólag ezek halmozott hatásainak elemzése képes feltárni ezeknek a fuvarozási piacra gyakorolt tényleges hatását.

⁽¹⁾ Az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1054 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020, L 249., 1. o.).

⁽²⁾ Az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020, L 249., 17. o.).

2020. október 23-án benyújtott kereset – Románia kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-547/20. sz. ügy)

(2021/C 19/34)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Felperes: Románia (képviselők: E. Gane, R. I. Hațieganu és A. Rotăreanu, meghatalmazottak)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- semmisítse meg részlegesen az (EU) 2020/1055 rendeletet, különösen
 - az 1. cikk 3. pontját, amely az 1071/2009/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdésének b) pontját módosítja, és
 - a 2. cikk 4. pontjának a), b) és c) alpontját, amely az 1072/2009/EK rendelet 8. cikkét módosítja a (2a)^o bekezdés beillesztésével, a (3) bekezdés módosításával és a (4)^o bekezdés beillesztésével;
- másodlagosan, kizárólag abban az esetben, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy e rendelkezések elválaszthatatlanul kapcsolódnak az (EU) 2020/1057 irányelv más rendelkezéseivel, illetve azok az említett aktus lényegére vonatkoznak, semmisítse meg teljes egészében ezen uniós jogi aktust
- az Európai Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében Románia három jogalapra hivatkozik.

1. Az EUMSZ 5. cikk (4) bekezdésében rögzített arányosság elvének megsértésére alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy az 1. cikk 3. pontja szerinti intézkedés, amely azon kötelezettségre vonatkozik, hogy a gépjárműnek nyolc héten belül vissza kell térnie az adott tagállam egyik működési központjába, nem szükséges ahhoz, hogy megerősödjön a társaság valós és tényleges jelenléte e tagállamban, és nyilvánvalóan alkalmatlan a kitűzött cél elérésére.

Ez az intézkedés olyan, gazdasági tekintetben igazolatlan és súlyos terhet jelent a gazdasági szereplők számára, amely felesleges működési költségeket okoz, és megnöveli az üres fuvarok számát, valamint a CO₂ kibocsátást.

Ezenfelül Románia úgy ítéli meg, hogy a 2. cikk 4. pontjának a), b) és c) pontja szerinti intézkedés, amely a kabotázsműveletek további korlátozásait írja elő, nyilvánvalóan nem alkalmas a kitűzött célok elérésére, és nem szükséges ahhoz, hogy meg lehessen oldani azokat a feltárt problémákat, amelyek a kabotázsra vonatkozó szabályok megsértésére vonatkoznak.

Ez az intézkedés visszalépést jelent a piac liberalizációjának jelenlegi szintjéhez képest, és az egyensúly felborulásához vezethet a fuvarozó társaságok logisztikai láncainak megszervezésében, növelheti az állásidőket és az üres fuvarok számát. Az újonnan bevezetett rendelkezések megnehezítik a kabotázsra vonatkozó szabályok alkalmazását, és bonyolulttá teszik az ellenőrzési mechanizmusokat, felesleges adminisztratív jellegű többletfeladatokat róva a gazdasági szereplőkre.

E két intézkedés aránytalan a tagállamok fuvarozó vállalkozásait, és különösen az Unió földrajzi periferiáján letelepedett fuvarozó vállalkozásokat érő negatív hatásokhoz viszonyítva.

2. A második, a letelepedésnek az EUMSZ 49. cikkben rögzített szabadsága igazolatlan korlátozására alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy az 1. cikk 3. pontjában előírt intézkedés jelentős működési költségeket okoz az Unió földrajzi periferiáján található tagállamokban letelepedett vállalkozásoknak. Egy ilyen társaságnak az ezen államokban történő létrehozása nyereségessége és – közvetetten – vonzereje jelentősen lecsökken. Ezenfelül, a már itt letelepedett gazdasági szereplők tevékenységüket Nyugat-Európa államaiba fogják áttenni abból a célból, hogy csökkentsék azokat a negatív hatásokat, amelyeket azon kötelezettség keletkeztet, hogy minden nyolc hétben vissza kell vinni a székhely szerinti tagállam működési központjába.

Következésképpen ez az intézkedés az EUMSZ 49. cikk értelmében vett letelepedési szabadság korlátozásának minősül. E korlátozás nem igazolt

3. A harmadik, az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának az EUMSZ 18. cikkben rögzített elvére alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy az az intézkedés, miszerint a járműveknek minden nyolc hétben vissza kell térniük a székhely szerinti tagállam működési központjába, valamint a kabotázásra vonatkozó további korlátozások ellentétesek az Unió konvergencia-célkitűzéseivel, és protekcionista jellegűek, ami jelentős akadályt képez az előtt, hogy a nem honos gazdasági szereplők a fuvarozási piacokra léphessenek.

Ezek az intézkedések, még ha látszólag nem is hátrányosan megkülönböztetők, *de facto* eltérő terjedelmű hatást gyakorolnak a tagállamok szintjén, mivel jelentős és aránytalan módon érintik az Unió földrajzi periferiáján található tagállamokban letelepedett fuvarozási gazdasági szereplők gazdasági tevékenységét.

Ezenfelül, az (EU) 2020/1057 irányelvben, az (EU) 2020/1054⁽¹⁾ rendeletben és az (EU) 2020/1055⁽²⁾ rendeletben előírt intézkedések (amelyek a kabotázsműveletek további korlátozására, a járműnek a székhely szerinti tagállam működési központjába minden nyolc hét után való visszatérésére, valamint a rendszeres heti pihenőidőnek a járműben történő eltöltésének tilalmára vonatkoznak) egy integrált jogalkotói csomag pilléreiként kerültek kidolgozásra, amely összefüggésben kizárólag ezek halmozott hatásainak elemzése képes feltárni ezeknek a fuvarozási piacra gyakorolt tényleges hatását.

⁽¹⁾ Az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1054 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020, L 249., 1. o.).

⁽²⁾ Az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020, L 249., 17. o.).

2020. október 23-án benyújtott kereset – Románia kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

(C-548/20. sz. ügy)

(2021/C 19/35)

Az eljárás nyelve: román

Felek

Felperes: Románia (képviselők: E. Gane, L. Lițu e M. Chicu, meghatalmazottak)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

a felperes azt kéri, hogy a Bíróság

— semmisítse meg részlegesen az (EU) 2020/1057 irányelvet, különösen 1. cikkének (3)–(6) bekezdését;

másodlagosan, kizárólag abban az esetben, ha a Bíróság úgy ítélné meg, hogy e rendelkezések elválaszthatatlanul kapcsolódnak az (EU) 2020/1057 irányelv más rendelkezéseivel, illetve azok az említett aktus lényegére vonatkoznak, semmisítse meg teljes egészében ezen uniós jogi aktust;

— a Parlamentet és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében Románia két jogalapra hivatkozik

1. Az EUMSZ 5. cikk (4) bekezdésében rögzített arányosság elvének megsértésére alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy az a megoldás, hogy a közúti fuvarozás ágazatában a kiküldetéssel kapcsolatos szabályok alkalmazása tényállásának meghatározása érdekében a fuvarozási ügyletek tipológiájára történi hivatkozás, nem képezte tárgyát a Bizottság általi hatásvizsgálatnak, és azt semmiféle tudományos jelentés/tanulmány vagy adat nem támasztja alá.

A társjogalkotóknak a jelen ügyben kötelességük lettek volna hatásvizsgálatot végezni, mivel úgy módosították lényegileg a Bizottság javaslatát, hogy nem rendelkeztek elégséges olyan információval, amely lehetővé tette volna számukra az új intézkedés arányosságának vizsgálatát.

Ezenfelül, a fuvarozási ügyletek tipológiájának kritériuma bizonytalanságot kelt a fogadó tagállam és az alkalmazandó szabályozás meghatározásának vonatkozásában. Következésképpen az e kritériumra történő utalás sérti a jogbiztonságot, mivel –többek között – ellentétes az (EU) 2020/1057 irányelv kinyilvánított céljaival.

Mindemellett a közúti fuvarozás ágazatában a kiküldetésre vonatkozó szabályok a fuvarozási ügylet kritériumának fényében hatással lehet az ezen ágazatra jellemző rugalmasságra és gyorsaságra.

2. A második, az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának az EUMSZ 18. cikkben rögzített elvére alapított jogalap

Románia azt állítja, hogy mivel a nemzetközi fuvarozások piaca objektíve centralizált/polarizált, és az Európai Unió periferikus övezetében fekvő tagállamok gazdasági szereplőinek részesedése a nemzetközi fuvarozások piacán növekedőben van, nyilvánvaló, hogy mivel elsődlegesen ezen övezetek gazdasági szereplői viselik a kiküldetéssel kapcsolatos adminisztratív és pénzügyi költségeket, és az (EU) 2020/1057 1. cikkének (1)–(6) bekezdéséhez hasonló intézkedések visszatartják őket az ügyletek teljesítésétől.

Ezenfelül, az (EU) 2020/1057 irányelvben, az (EU) 2020/1054 ⁽¹⁾ rendeletben és az (EU) 2020/1055 ⁽²⁾ rendeletben előírt intézkedések (amelyek a kabotázsműveletek további korlátozására, a járműnek a székhely szerinti tagállam működési központjába minden nyolc hét után való visszatérésére, valamint a rendszeres heti pihenőidőnek a járműben történő eltöltésének tilalmára vonatkoznak) egy integrált jogalkotói csomag pilléreiként kerültek kidolgozásra, amely összefüggésben kizárólag ezek halmozott hatásainak elemzése képes feltárni ezeknek a fuvarozási piacra gyakorolt tényleges hatását.

- ⁽¹⁾ Az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1054 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020, L 249., 1. o.).
- ⁽²⁾ Az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020, L 249., 17. o.).

2020. október 23-án benyújtott kereset – Ciprus kontra Európai Parlament és Tanács

(C-549/20. sz. ügy)

(2021/C 19/36)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ciprusi Köztársaság (képviselő: Erini Neofytou)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

- a Bíróság semmisítse meg az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 1. cikkének 3. pontját abban a részében, amely az 1071/2009 rendelet 5. cikke (1) bekezdése b) pontjának helyébe lép, illetve, másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy ez nem lehetséges, semmisítse meg teljes egészében az (EU) 2020/1055 rendelet 1. cikkének 3. pontját;
- másodlagosan, amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy nem lehet részlegesen megsemmisíteni a megtámadott rendeletet, amint az az első kereseti kérelemben szerepelt, semmisítse meg teljes egészében az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendeletet;
- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására a felperes hét megsemmisítési jogalapra hivatkozik.

Első megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az EUMSZ 3. cikk (3) bekezdésével, az EUMSZ 11. cikkel, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 37. cikkével, az EUSZ 3. cikk (1) bekezdésével, az EUMSZ 208. cikk (2) bekezdésével, az EUMSZ 216. cikk (2) bekezdésével, valamint a párizsi megállapodással összefüggésben értelmezett EUMSZ 90. cikket.

Második megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az arányosság elvét, amint azt az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése, valamint az EU-Szerződéshez és az EUM-szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló (2.) jegyzőkönyv 1. cikke jegyzíti.

Harmadik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, amint azt az EUMSZ 18. cikk, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke, a tagállamok Szerződések előtti egyenlőségének az EUMSZ 4. cikk (2) bekezdésében meghatározott elve, valamint – ha a Bíróság relevánsnak ítéli – az EUMSZ 95. cikk (1) bekezdése rögzíti.

Negyedik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az EUMSZ 91. cikk (1) bekezdését.

Ötödik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdését, valamint az EUMSZ 90. cikket az EUSZ 3. cikk (3) bekezdésével és az EUMSZ 94. cikkel összefüggésben.

Hatodik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették a vállalkozás szabadságát és a letelepedés szabadságát, amint azt az EUMSZ 49. cikk, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15. és 16. cikke rögzíti.

Hetedik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az EUMSZ 58 cikk (1) bekezdését az EUMSZ 91. cikkel és másodlagosan az EUMSZ 56. cikkel összefüggésben.

(¹) HL 2020. L 249., 17. o.

2020. október 23-án benyújtott kereset – Ciprus kontra Európai Parlament és Tanács

(C-550/20. sz. ügy)

(2021/C 19/37)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ciprusi Köztársaság (képviselő: Erini Neofytou)

Alperesek: Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

— a Bíróság semmisítse meg (.) a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1057 európai parlamenti és tanácsi irányelvet (¹), és

— az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztására a felperes öt megsemmisítési jogalapra hivatkozik.

Első megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az arányosság elvét, amelyet az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése, valamint az EU-Szerződéshez és az EUM-szerződéshez csatolt, a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló (2.) jegyzőkönyv 1. cikke rögzít.

Második megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az egyenlő bánásmód és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét, amint azt az EUMSZ 18. cikk, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke, a tagállamok Szerződések előtti egyenlőségének az EUMSZ 4. cikk (2) bekezdésében meghatározott elve, valamint – ha a Bíróság relevánsnak ítéli – az EUMSZ 95. cikk (1) bekezdése rögzíti.

Harmadik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az EUMSZ 91. cikk (1) bekezdését.

Negyedik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdését, valamint az EUMSZ 90. cikket az EUMSZ 3. cikk (3) bekezdésével és az EUMSZ 94. cikkel összefüggésben.

Ötödik megsemmisítési jogalap: a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették az EUMSZ 34. és az EUMSZ 35. cikket oly módon, hogy az nem igazolható az EUMSZ 36. cikk értelmében, valamint az EUMSZ 58. cikk (1) bekezdését az EUMSZ 91. cikkel, vagy másodlagosan az EUMSZ 56. cikkel összefüggésben.

(¹) HL 2020. L 249., 49. o.

2020. október 26-án benyújtott kereset – Magyarország kontra Európai Parlament, Európai Unió Tanácsa

(C-551/20. sz. ügy)

(2021/C 19/38)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Felperes: Magyarország (képviselők: Fehér M. Z. és Szíjjártó K., meghatalmazottak)

Alperesek: Európai Parlament, Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg

- a 2020/1054 rendelet (¹) 1. cikke 6. pontjának c) pontját, valamint 2. cikkének 2. pontját, illetőleg szubszidiáriusan mindazon rendelkezéseket, amelyekkel a fenti rendelkezések elválaszthatatlan egységet alkotnak,
- a 2020/1055 rendelet (²) 1. cikkének 3. pontját, amennyiben úgy módosítja az 1071/2009/EK rendelet 5. cikkét, hogy annak (1) bekezdésébe egy új b) pontot illeszt be, illetőleg szubszidiáriusan mindazon rendelkezéseket, amelyekkel a fenti rendelkezések elválaszthatatlan egységet alkotnak,
- a 2020/1057 irányelv (³) 1. cikkét, illetve másodlagosan az 1. cikkének (6) bekezdését, valamint szubszidiáriusan mindazon rendelkezéseket, amelyekkel a fenti rendelkezések elválaszthatatlan egységet alkotnak,
- valamint kötelezze az Európai Parlamentet és a Tanácsot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A 2020/1054 rendelet vitatott rendelkezéseire vonatkozó jogi érvek:

A 2020/1054 1. cikke 6. pontjának c) pontjában foglalt rendelkezés – amely szerint a rendszeres heti pihenőidők és a korábbi csökkentett heti pihenőidő kompenzációjaként tartott, 45 óránál hosszabb heti pihenőidők nem tarthatók a járműben – a gyakorlatban végrehajthatatlan, mivel nem áll rendelkezésre annyi megfelelő pihenőhely, amennyire szükség lenne. A követelmény a jogalanyokra – a járművezetőkre és fuvarozási vállalkozásokra – aránytalan terhet ró, illetve a jogalkotók részéről nyilvánvaló mérlegelési hibát jelent. Ugyanígy, nyilvánvaló mérlegelési hibát jelent az is, hogy a jogalkotási eljárás során egyáltalán nem vizsgálták meg a vitatott rendelkezésben szereplő követelményeknek megfelelő szálláshelyek rendelkezésre állását, azok számát, elhelyezkedését, annak ellenére, hogy e tekintetében komoly aggályok merültek fel.

A 2020/1054 rendelet **2. cikkének 2. pontja**, amely megállapítja a második generációs (V2) intelligens menetíró készülékek járműbe való felszerelésének időpontját, a Magyar Kormány álláspontja szerint jogellenes. Először is, annak elfogadása során a jogalkotók nyilvánvaló mérlegelési hibát követtek el, illetve megsértették az arányosság elvét, mivel nem vizsgálták meg a határidő előrehozásának gazdasági, társadalmi hatásait. Másrészt a jogalkotók megsértették a gazdasági szereplők jogos várakozásait, illetőleg a bizalomvédelem és jogbiztonság elvét. Harmadszor, a rendelkezés sérti az Unió gazdasági versenyképességének fenntartására vonatkozó – az EUMSZ 151. cikkének második bekezdésében foglalt – követelményt, mivel jelenleg hasonló követelmény a nem uniós tagállamban letelepedett vállalkozások járműveire nem vonatkozik, így e vállalkozások egyértelműen versenyelőnybe kerülnek az uniós vállalkozásokhoz képest.

2. A 2020/1055 rendelet vitatott rendelkezésére vonatkozó jogi érvek:

A Magyar Kormány álláspontja szerint a jármű nyolchetente való visszatérési kötelezettsége sérti az arányosság követelményét, illetőleg nyilvánvaló mérlegelési hibát képez, minthogy az Európai Parlament, illetve a Tanács semmiféle hatásvizsgálatot nem végzett el ennek az új követelménynek a gazdasági, társadalmi és környezeti hatásait illetően, így nem rendelkezett semmiféle érdemi információval arra nézve, hogy az új követelmény arányos-e. Ezzel a jogalkotók megsértették az elővigyázatosság elvét is, minthogy az intézkedés környezeti hatásait nem mérték fel. Az intézkedés hatására a járműveknek sok esetben üresen kell visszatérniük, ami igen jelentős széndioxid-kibocsátást eredményez uniós szinten.

Másrészt a követelmény sérti a diszkrimináció tilalmát, mivel másként érinti az EU középpontjában és annak periferiáján – és különösen az ún. „EU13 tagállamokban” – letelepedett fuvarozókat. Az EUMSZ 91. cikkének (2) bekezdése, illetve 94. cikke alapján a jogalkotóknak figyelembe kellett volna venniük ezen országok speciális körülményeit, és tartózkodniuk kellett volna olyan szabályozás elfogadásától, amely hatásában megkülönböztető jellegű.

3. A 2020/1057 irányelv vitatott rendelkezéseire vonatkozó jogi érvek:

Elsődleges kérelemként a Magyar Kormány kéri a 2020/1057 irányelv 1. cikkének megsemmisítését, amely a „járművezetők kiküldetésének különös szabályait” tartalmazza. Álláspontja szerint e „különös szabályok” azért jogellenesek, mivel a nemzetközi fuvarozást végző járművezetők nem tekinthetők olyan személyeknek, akik a 96/71/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének a) pontja szerinti transznacionális intézkedést hajtanak végre, így nem terjedhetnek ki rájuk az említett irányelv rendelkezései.

Másodlagosan, a Magyar Kormány a 2020/1057 irányelv 1. cikke (6) bekezdésének a megsemmisítését kéri, tekintettel arra, hogy a jogalkotók megsértették az egyenlő bánásmód követelményét azáltal, hogy az ún. kísért kombinált fuvarműveletekre nem terjed ki az irányelv 1. cikkének (3) bekezdésében foglalt, a kétoldalú fuvarműveletekre vonatkozó mentesség. Ezenkívül, a Magyar Kormány e rendelkezés tekintetében is hivatkozik a hatástanulmány hiányára, és ezzel összefüggésben az arányosság elvének a megsértésére, illetőleg a jogalkotók nyilvánvaló mérlegelési hibájára.

(¹) Az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020., L 249., 1. o.).

(²) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1055 rendelete (2020. július 15.) Az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2020., L 249., 17. o.).

(³) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/1057 irányelve (2020. július 15.) A közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2020. július 15-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2020., L 249., 49. o.).

2020. október 23-án benyújtott kereset – Máltai Köztársaság kontra Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa**(C-552/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/39)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperes: Máltai Köztársaság (képviselők: A. Buhagiar meghatalmazott, D. Sarmiento Ramírez-Escudero, J. Sedano Lorenzo abogados)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- Semmisítse meg az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ módosított, az 1071/2009 rendelet ⁽²⁾ 5. cikke (1) bekezdésének b) pontját és a 1072/2009 rendelet ⁽³⁾ 8. cikkének (2a) bekezdését.
- Az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a Máltai Köztársaság a megtámadott rendelkezések megsemmisítése iránti kérelmét az alábbi jogalapokra alapítja.

Az első kereseti kérelem a 2020/1055 rendelet 1. cikke 3. pontjának (az ún. járművek visszatérésére vonatkozó szabálynak) a Bíróság általi megsemmisítésére irányul, mivel

- az sérti az EUMSZ 11. cikkel együttesen értelmezett EUMSZ 91. cikk (2) bekezdést és az Európai Unió Alapjogi Chartája 37. cikkét, mivel azt a környezeti hatások vizsgálatának és a szállítási műveletekre gyakorolt komoly hatásai figyelmen kívül hagyásával fogadták el.
- az sérti az EUSZ 5. cikk (4) bekezdését és az arányosság elvét, mivel az nem a legkevésbé korlátozó intézkedés és a környezeti és szállítási területen a költségek és a haszon figyelembevételével aránytalan kárt okoz.

A második kérelem a 2020/1055 rendelet 2. cikke 4. pont a) alpontjának (a kabotázsműveleteket követő várakozásra vonatkozó szabálynak) a Bíróság általi megsemmisítésére irányul, mivel

- az sérti az EUMSZ 91. cikke (2) bekezdését, tekintve, hogy az alperes figyelmen kívül hagyta az intézkedésnek a szállítási műveletekre gyakorolt jelentős hatását.
- az sérti az EUSZ 5. cikk (4) bekezdését és az arányosság elvét, tekintve, hogy korlátozza a fuvarozók azon képességét, hogy logisztikájukat megszervezzék és járműveiket zökkenőmentesen üzemeltethessék.

- az sérti az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikkét, valamint az egyenlő bánásmód elvét, mivel objektív igazolás nélkül hagyták figyelmen kívül egy szigetország tagállam különleges jellegét és áru fuvarozási piacát.

(¹) HL 2020. L 249, 17. o.

(²) A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és a tanácsi rendelet (HL 2009. L 300, 51. o.).

(³) A nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300, 72. o.).

2020. október 26-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-553/20. sz. ügy)

(2021/C 19/40)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna, meghatalmazott)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- semmisítse meg az 561/2006/EK rendeletnek a maximális napi és heti vezetési időre, a minimum szünetekre, valamint a napi és heti pihenőidőre vonatkozó minimumkövetelmények tekintetében és a 165/2014/EU rendeletnek a menetíró készülékkel történő helymeghatározás tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1054 európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 1. cikke 6. pontjának d) alpontját;

- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Másodlagosan, amennyiben a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a 2020/1054 rendelet megtámadott rendelkezései nem választhatók el e rendelet többi részétől annak érdemi módosítása nélkül, a Lengyel Köztársaság a 2020/1054 rendelet egészének megsemmisítését kéri.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság a következő jogalapokat hozza fel a 2020/1054 rendelet megtámadott rendelkezéseivel szemben:

1. az arányosság elvének (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése) azáltal történő megsértésére alapított jogalap, hogy önkényesen határozták meg azokat a helyeket, ahol a járművezetőknek el kell tölteniük a pihenőidejüket;
2. az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap, mivel az egyes régiókban az életminőségre és a foglalkoztatás szintjére, valamint a közlekedési infrastruktúra működésére gyakorolt hatás figyelembevétele nélkül fogadtak el intézkedéseket;
3. az EUMSZ 94. cikk azáltal történő megsértésére alapított jogalap, hogy a fuvarozók gazdasági helyzetének figyelembevétele nélkül fogadtak el intézkedéseket;
4. a jogbiztonság elvének megsértésére alapított jogalap, mivel a rendelkezés szövege pontatlan, és nem teszi lehetővé az abból eredő kötelezettségek meghatározását;
5. az EUMSZ 11. cikknek és az Európai Unió Alapjogi Chartája 37. cikkének a környezetvédelmi követelmények figyelmen kívül hagyása általi megsértésére alapított jogalap.

A Lengyel Köztársaság különösen arra hivatkozik, hogy a vitatott rendelkezés sérti az arányosság elvét. Mivel nem megfelelő kritériumokat fogadtak el annak meghatározására vonatkozóan, hogy a járművezetőknek mely helyeken kell töltenie a pihenőidejüket, megsértették az 561/2006 rendelet szerinti elvet, amely szerint a járművezető szabadon rendelkezhet a pihenőidejével. Ugyanakkor a közúti fuvarozókra túlzott terheket róttak, amelyek nemcsak az egyes vállalkozások – különösen a kis- és középvállalkozások – helyzetére, valamint a közlekedési szolgáltatások piacára, hanem a környezetre is hátrányos hatást fognak gyakorolni. Különösen az Európai Unió központján kívüli országok vállalkozásait fogja hátrányosan érinteni megtámadott rendelkezés alkalmazása. Ugyanakkor az elfogadott megoldás a gépjárművezetők helyzetére tekintettel objektíve nem igazolható. Nem tükrözi a szabályozott szolgáltatások sajátos jellegét sem.

(¹) HL 2020. L 249., 1. o.

2020. október 26-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa

(C-554/20. sz. ügy)

(2021/C 19/41)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna meghatalmazott)

Alperesek: Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

— semmisítse meg az 1071/2009/EK rendeletnek, az 1072/2009/EK rendeletnek és az 1024/2012/EU rendeletnek a közúti fuvarozási ágazati fejleményekre tekintettel történő módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1055 európai parlamenti és tanácsi rendelet alábbi rendelkezéseit:

- a) az 1. cikk 3. pontját, amennyiben e rendelkezés az 1071/2009 rendelet (¹) 5. cikkét kiegészíti az (1) bekezdés b) és g) pontjával,
- b) a 2. cikk 4. pontjának a) alpontját, amely az 1072/2009/EK rendelet (²) 8. cikkét kiegészíti a (2a) bekezdéssel,
- c) a 2. cikk 5. pontjának b) alpontját, amely az 1072/2009/EK rendelet 10. cikkét kiegészíti a (7) bekezdéssel;

— az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Másodlagosan, amennyiben a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a 2020/1055 rendelet megtámadott rendelkezései nem választhatók el e rendelet többi részétől a rendelet érdemi módosítása nélkül, a Lengyel Köztársaság a 2020/1055 rendelet egészének megsemmisítését kéri.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság a következő jogalapokat hozza fel a 2020/1055 rendelet megtámadott rendelkezéseivel szemben:

1. Az 1. cikk 3. pontja tekintetében, amely rendelkezés az 1071/2009 rendelet 5. cikkét az (1) bekezdés b) pontjával egészíti ki:

- a) az arányosság elvének (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése), az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésének és az EUMSZ 94. cikk megsértése azon kötelezettség előírásával, hogy a járművekkel nyolchetente vissza kell térni a működési központba;

- b) az EUMSZ 11. cikknek és az Európai Unió Alapjogi Chartája 37. cikkének a környezetvédelmi követelmények figyelmen kívül hagyásával történő megsértésére alapított jogalap;

2. Az 1. cikk 3. pontja tekintetében, amely rendelkezés az 1071/2009 rendelet 5. cikkét kiegészíti az (1) bekezdés g) pontjával:

- a) az arányosság elvének (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése) megsértésére alapított jogalap, mivel önkényes követelményeket írtak elő a közúti fuvarozók rendelkezésére bocsátandó járművek számára és a járművezetőknek a székhely szerinti államban található működési központban való tartózkodására vonatkozóan,
- b) a jogbiztonság elvének azáltal történő megsértésére alapított jogalap, hogy pontatlan követelményeket írnak elő a közúti fuvarozók rendelkezésére bocsátandó járművek számára és a járművezetőknek a székhely szerinti államban található működési központban való tartózkodására vonatkozóan,
- c) az EUMSZ 11. cikknek és a Charta 37. cikkének a környezetvédelmi követelmények figyelmen kívül hagyása általi megsértésére alapított jogalap;

3. a 2. cikk 4. pontjának a) alpontja tekintetében:

- a) az arányosság elvének (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése), az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésének és az EUMSZ 94. cikknek a kabotázsműveletek kötelező megszakításának bevezetése általi megsértésére alapított jogalap;
- b) az EUMSZ 11. cikknek és a Charta 37. cikkének a környezetvédelmi követelmények figyelmen kívül hagyása általi megsértésére alapított jogalap;

4. a 2. cikk 5. pontjának b) alpontja tekintetében:

- a) az arányosság elvének (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése), az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésének és az EUMSZ 94. cikk megsértése azáltal, hogy lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy korlátozásokat vezessenek be a tagállamok közötti kombinált áru fuvarozási műveletek részét képező kezdeti és/vagy végső közúti szakaszokat érintő kabotázsműveletek végrehajtására;
- b) az EUMSZ 11. cikknek és a Charta 37. cikkének a környezetvédelmi követelmények figyelmen kívül hagyása általi megsértésére alapított jogalap;

A Lengyel Köztársaság különösen arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelkezések sértik az arányosság elvét. Mivel a kabotázs- és nemzetközi áru fuvarozási műveletek végzése korlátozásának lehetővé tételére vonatkozó kritériumok nem megfelelőek, a fuvarozókra túlzott teher hárul, ami nemcsak az egyes vállalkozások helyzetére, a fuvarozási szolgáltatások piacára, hanem a környezetre és a közlekedési infrastruktúra működésére is hátrányos hatást fog gyakorolni.

A megtámadott rendelkezések különösen az Európai Unió központján kívül található országok vállalkozásait fogják hátrányosan érinteni. Ugyanakkor az elfogadott megoldások a gépjárművezetők helyzetére tekintettel objektíve nem igazolhatók. Nem tükrözik a szabályozott szolgáltatások sajátos jellegét sem.

(¹) A közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. október 21-i 1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300., 51. o.).

(²) A nemzetközi közúti áru fuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló, 2009. október 21-i 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 300., 72. o.).

2020. október 26-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa**(C-555/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/42)

*Az eljárás nyelve: lengyel***Felek***Felperes:* Lengyel Köztársaság (képviselő: B. Majczyna meghatalmazott)*Alperesek:* Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa**Kereseti kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság

- semmisítse meg a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1057 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 1. cikkének (3), (4), (6) és (7) bekezdését, valamint a 9. cikkének (1) bekezdését;
- az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezze a költségek viselésére.

Másodlagosan, amennyiben a Bíróság azt állapítaná meg, hogy a 2020/1057 irányelv megtámadott rendelkezései nem választhatók el ezen irányelv többi részétől az irányelv érdemi módosítása nélkül, a Lengyel Köztársaság ezen irányelv egészének megsemmisítését kéri.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Lengyel Köztársaság a közúti szállítási ágazatban dolgozó járművezetők kiküldetésére vonatkozó különös szabályoknak a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv tekintetében való meghatározásáról, a 2006/22/EK irányelvnek a végrehajtási követelmények tekintetében történő módosításáról, valamint az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2020. július 15-i (EU) 2020/1057 európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (3), (4), (6) és (7) bekezdésének, valamint a 9. cikke (1) bekezdésének megsemmisítését kéri, továbbá azt, hogy az Európai Parlamentet és az Európai Unió Tanácsát kötelezzék a költségek viselésére.

Másodlagosan, amennyiben a Bíróság azt állapítaná meg, hogy az (EU) 2020/1057 irányelv megtámadott rendelkezései nem választhatók el az irányelv többi részétől az irányelv érdemi módosítása nélkül, a Lengyel Köztársaság az (EU) 2020/1057 irányelv egészének megsemmisítését kéri.

A Lengyel Köztársaság a következő jogalapokra hivatkozik az (EU) 2020/1057 irányelv 1. cikke (3), (4), (6) és (7) bekezdésének rendelkezéseivel szemben:

1. az arányosság elvének (az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése) megsértésére alapított jogalap, mivel nem megfelelő kritériumokat állapítottak meg a 96/71/EK irányelv és a 2014/67/EU irányelv rendelkezéseinek a fuvarozási tevékenységre történő alkalmazására;
2. az EUMSZ 91. cikk (2) bekezdésének megsértésére alapított jogalap, mivel az egyes régiókban az életminőségre és a foglalkoztatás szintjére, valamint a közlekedési infrastruktúra működésére gyakorolt hatás figyelembevétele nélkül fogadtak el intézkedéseket;
3. az EUMSZ 94. cikk azáltal történő megsértésére alapított jogalap, hogy a fuvarozók gazdasági helyzetének figyelembevétele nélkül fogadtak el intézkedéseket;
4. az EUMSZ 11. cikknek és az Európai Unió Alapjogi Chartája 37. cikkének a környezetvédelmi követelmények figyelmen kívül hagyása általi megsértésére alapított jogalap.

Ugyanakkor az (EU) 2020/1057 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének rendelkezéseivel szemben a Lengyel Köztársaság által felhozott jogalap szerint az ezen irányelv átültetésére vonatkozó túl rövid határidő előírásával megsértették az arányosság elvét (az EUSZ 5. cikkének (4) bekezdése), a jogbiztonság elvét és az EUMSZ 94. cikket.

A Lengyel Köztársaság különösen arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelkezések sértik az arányosság elvét. Mivel nem megfelelő kritériumokat fogadtak el annak meghatározására vonatkozóan, hogy a 96/71/EK és a 2014/67/EU irányelv rendelkezései mely járművezetőkre alkalmazandók, túlzott terhet róttak a fuvarozókra, ami nemcsak az egyes vállalkozásokra és a fuvarozási szolgáltatások piacára hanem a környezetre is hátrányos hatást fog gyakorolni. A megtámadott rendelkezések különösen az Európai Unió központján kívül található országok vállalkozásait fogják hátrányosan érinteni. Ugyanakkor az elfogadott megoldások a gépjárművezetők helyzetére tekintettel objektíve nem igazolhatók. Nem tükrözik a szabályozott szolgáltatások sajátos jellegét sem.

(¹) HL 2020. L 249., 49. o.

Az Administratīvā rajona tiesa (Lettország) által 2020. október 28-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SIA „Rodl & Partner” kontra Valsts ieņēmumu dienests

(C-562/20. sz. ügy)

(2021/C 19/43)

Az eljárás nyelve: lett

A kérdést előterjesztő bíróság

Administratīvā rajona tiesa

Az alapeljárás felei

Felperes: SIA „Rodl & Partner”

Alperes: Valsts ieņēmumu dienests

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv (¹) 18. cikkének (1) és (3) bekezdését III. melléklete 3. pontjának b) alpontjával összefüggésben, hogy e rendelkezések i) automatikusan megkövetelik, hogy a könyvelést végző külső szolgáltató fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedéseket hozzon azon tény miatt, hogy az ügyfél nem kormányzati szervezet, és egy, az ügyfél meghatalmazásával rendelkező és általa alkalmazott személy egy korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik ország, a jelen ügyben az Oroszországi Föderáció állampolgára, aki tartózkodási engedéllyel rendelkezik Lettországbán, és ii) automatikusan megkövetelik, hogy ezen ügyfél kockázati szintjét magasabbnak minősítsék?
- 2) Az előző kérdésre adandó igenlő válasz esetén: arányosnak tekinthető-e a 2015/849 irányelv 18. cikke (1) és (3) bekezdésének említett értelmezése, hogy az arányos és ezért összeegyeztethető az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke (4) bekezdésének első albekezdésével?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 18. cikkét III. melléklete 3. pontjának b) alpontjával összefüggésben, hogy az minden olyan esetben automatikus kötelezettséget ír elő a fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatalára vonatkozóan, amikor az ügyfél üzlettársa, de nem maga az ügyfél, valamilyen módon egy, a korrupció tekintetében kiemelt kockázatot jelentő harmadik országhoz, a jelen esetben az Oroszországi Föderációhoz kapcsolódik?
- 4) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének c) és d) pontját, hogy ez utóbbi pontok azt írják elő, hogy a kötelezett szolgáltatónak az ügyfél-átvilágítási intézkedések meghozatala során az ügyféltől be kell szereznie a szóban forgó ügyfél és egy harmadik személy között létrejött szerződés másolati példányát, és ezért az említett szerződés helyszíni vizsgálata nem tekinthető elegendőnek?

- 5) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdését, hogy a kötelezett szolgáltatónak még akkor is átvilágítási intézkedéseket kell alkalmaznia a meglévő üzleti ügyfelekkel szemben, ha az ügyfél körülményeiben jelentős változások nem állapíthatók meg, és a tagállamok illetékes hatósága által az új nyomon követési intézkedések meghozatalára előírt határidő még nem telt le, és a szóban forgó kötelezettséget kizárólag azon ügyfelekkel kapcsolatban kell alkalmazni, akiknek magas kockázatot tulajdonítottak?
- 6) Úgy kell-e értelmezni a 2015/849 irányelv 60. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy az ezen irányelvet átültető nemzeti rendelkezések megsértéséért közigazgatási szankciót vagy intézkedést elrendelő jogerős határozatokra vonatkozó információk közzététele során a hatáskörrel rendelkező hatóság köteles biztosítani, hogy a közzétett információk pontosan megfeleljenek a határozatban megállapított információknak?

(¹) A pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2015. május 20-i 2015/849/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2015. L 140., 73. o.)

A Supreme Court (Írország) által 2020. október 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – PF, MF kontra Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

(C-564/20. sz. ügy)

(2021/C 19/44)

Az eljárás nyelve: angol

A kérdést előterjesztő bíróság

Supreme Court

Az alapeljárás felei

Felperesek: PF, MF

Alperesek: Minister for Agriculture Food and the Marine, Sea Fisheries Protection Authority

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Valamely tagállam egyetlen ellenőrzési hatóságának, amikor az ellenőrzési rendelet (¹) 33. cikke (2) bekezdésének a) pontja és 34. cikke alapján az Európai Bizottságot értesíti és részére igazolást állít ki, az értesítés során a rendelet 14. és 15. cikke alapján a halászok által valamely halászterületen naplózott fogásmennyiségre vonatkozó adatokra kell e szorítkoznia, amennyiben alapos okból úgy véli, hogy a naplózott adatok súlyosan megbízhatatlanok, vagy az Európai Bizottság értesítésének tárgyát képező mennyiségi adatok pontosságának növelése céljából alkalmazhat észszerű és tudományosan érvényes módszereket a naplózott adatok kezelésére és igazolására?
- 2) Észszerű indokból a Hatóság adott esetben jogszerűen használhat-e fel más adatokat, például halászati jogosítványokat, halászati engedélyeket, a hajómegfigyelési rendszer adatait, kirakodási nyilatkozatokat, értékesítési bizonylatokat és fuvarokmányokat?

(¹) A közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról, a 847/96/EK, a 2371/2002/EK, a 811/2004/EK, a 768/2005/EK, a 2115/2005/EK, a 2166/2005/EK, a 388/2006/EK, az 509/2007/EK, a 676/2007/EK, az 1098/2007/EK, az 1300/2008/EK és az 1342/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2847/93/EGK, az 1627/94/EK és az 1966/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 1. o.).

A Landgericht Köln (Németország) által 2020. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – DS kontra Deutsche Lufthansa AG

(C-565/20. sz. ügy)

(2021/C 19/45)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Landgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: DS

Alperes: Deutsche Lufthansa AG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A légifuvarozó saját munkavállalóinak szakszervezeti felhíváson alapuló sztrájkja esetében [a] 261/2004/EK rendelet ⁽¹⁾ 5. cikkének (3) bekezdése értelmében vett rendkívüli körülményről van-e szó?

⁽¹⁾ A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése [helyesen: jelentős késése] esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.).

Az Općinski građanski sud u Zagrebu (Horvátország) által 2020. október 29-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – A. H. kontra Zagrebačka banka d.d.

(C-567/20. sz. ügy)

(2021/C 19/46)

Az eljárás nyelve: horvát

A kérdést előterjesztő bíróság

Općinski građanski sud u Zagrebu

Az alapeljárás felei

Felperes: A. H.

Alperes: Zagrebačka banka d.d.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a Bíróság ítélezési gyakorlatában, különösen a C-118/17. sz. Dunai ügyben adott értelmezés szerint a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13 irányelv ⁽¹⁾ 6. cikkének (1) bekezdését, hogy a hitelfelvevő fogyasztó és a bank közötti szerződéses viszonyba történő jogalkotói beavatkozás nem foszthatja meg a fogyasztókat attól a jogtól, hogy a bank által a tisztességtelen szerződési feltételek alkalmazásával a fogyasztók rovására jogalap nélkül szerzett összes előny visszatérítéséhez való jog érvényesítése érdekében bírósági úton vitassák az eredeti szerződés vagy a törvény alapján megkötött kiegészítő megállapodás feltételeit, abban az esetben, ha a jogalkotó beavatkozása következtében a fogyasztók önként beleegyeztek az eredeti szerződéses viszony módosításába a bankok számára törvényben előírt, arra vonatkozó kötelezettség alapján, hogy a fogyasztók részére ajánlják fel e lehetőséget, és nem pedig – mint a Dunai ügyben – közvetlenül a beavatkozó törvény alapján?

- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén az e két személy, a hitelfelvevő és a bank, között folyamatban lévő eljárásban eljáró nemzeti bíróság – amely a Zakon o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (a fogyasztói hitelről szóló törvényt módosító és kiegészítő törvény) Vrhovni sud (legfelsőbb bíróság, Horvátország) által értelmezett rendelkezéseit nem tudja a 93/13 irányelv követelményeivel összhangban értelmezni – jogosult-e és/vagy köteles-e arra, hogy ezen irányelv és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 38. és 47. cikke alapján mellőzze e nemzeti törvénynek a Vrhovni sud (legfelsőbb bíróság) általi értelmezésnek megfelelő alkalmazását?

(¹) HL 1993. L 95., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 288. o.

TÖRVÉNYSZÉK

A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – Aquind kontra ACER

(T-735/18. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Energia – A 714/2009/EK rendelet 17. cikke – Az ACER új villamosenergia-rendszerösszekötőkre vonatkozó mentesítés iránti kérelmet elutasító határozata – Az ACER fellebbezési tanácsához benyújtott fellebbezés – A felülvizsgálat intenzitása”)

(2021/C 19/47)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Aquind Ltd (Wallsend, Egyesült Királyság) (képviselők: S. Goldberg, C. Davis solicitors és E. White ügyvéd)

Alperes: Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynöksége (képviselők: P. Martinet, E. Tremmel, C. Gence-Creux és A. Hofstadter meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikkén alapuló, egyrészt az ACER fellebbezési tanácsa 2018. október 17-i A-001–2018 határozatának megsemmisítése iránti kérelem, amely határozat megerősítette az ACER 2018. június 19-i, a brit és a francia villamosenergia-átviteli hálózatokat összekapcsoló, villamosenergia-rendszerösszekötőre vonatkozó mentesség iránti kérelmet elutasító 05/2018 határozatát, másrészt az ACER említett határozatának megsemmisítése iránti kérelem.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék az Energiaszabályozók Európai Uniók Együttműködési Ügynöksége (ACER) fellebbezési tanácsának 2018. október 17-i A-001–2018 határozatát megsemmisíti.
- 2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) Az ACER maga viseli saját költségeit, valamint az Aquind Ltd részéről felmerült költségeket.

⁽¹⁾ HL C 103., 2019.3.18.

A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – Topcart kontra EUIPO – Carl International (TC CARL)

(T-377/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A TC CARL európai uniós szövegdjegy bejelentése – A korábbi CARL TOUCH nemzeti ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”)

(2021/C 19/48)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Topcart GmbH (Wiesbaden, Németország) (képviselő: M. Hoffmann ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Walicka meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Carl International (Limonest, Franciaország) (képviselő: B. Müller ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Carl International és a Topcart közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2019. április 2-án hozott határozata (R 1826/2018-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Topcart GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 270., 2019.8.12.

A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – Topcart kontra EUIPO – Carl International (TC CARL)

(T-378/19. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A TC CARL európai uniós szóvédjegy bejelentése – A korábbi CARL TOUCH nemzeti ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – A 207/2009/EK rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja [jelenleg az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja]”)

(2021/C 19/49)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Topcart GmbH (Wiesbaden, Németország) (képviselő: M. Hoffmann ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Walicka meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Carl International (Limonest, Franciaország) (képviselő: B. Müller ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO második fellebbezési tanácsának a Carl International és a Topcart közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2019. április 2-án hozott határozata (R 1617/2018-2. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék a Topcart GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 270., 2019.8.12.

A Törvényszék 2020. november 18-i ítélete – LG Electronics kontra EUIPO – Staszewski (K7)(T-21/20. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A K7 európai uniós szóvédjegy bejelentése – k7 korábbi európai uniós szóvédjegy – Viszonylagos kizáró ok – Összetéveszthetőség – Az áruk hasonlósága – A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja”)

(2021/C 19/50)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: LG Electronics, Inc. (Szöul, Dél-Korea) (képviselő: R. Schiffer ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselők: A. Folliard-Monguiral és V. Ruzek meghatalmazottak)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Miłosz Staszewski (Wrocław, Lengyelország) (képviselő: E. Gryc-Zerych ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO első fellebbezési tanácsának M. Staszewski és az LG Electronics közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2019. október 31-én hozott határozata (R 401/2019-1. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

Az ítélet rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.
- 2) A Törvényszék az LG Electronics-et kötelezi a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 68., 2020.3.2.

A Törvényszék 2020. november 13-i végzése – UG kontra Bizottság(T-571/17. sz. ügy) ⁽¹⁾

(„Közszolgálat – Szerződéses alkalmazottak – Határozatlan időre szóló szerződés – Az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 47. cikke c) pontjának i. alpontja – Felmondási idővel való megszüntetés – A kár megtérítésének számszerűsített összegéről való megállapodás – Okafogyottság”)

(2021/C 19/51)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: UG (képviselők: M. Richard és P. Junqueira de Oliveira ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Radu Bouyon és B. Mongin meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 270. cikkén alapuló és egyrészt a Luxembourg-i Infrastrukturális és Logisztikai Hivatal (OIL) által hozott, a felperes munkaszerződését 2017. augusztus 20-i hatállyal az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 47. cikke c) pontjának i. alpontja alapján megszüntető 2016. október 17-i határozat megsemmisítésére, másrészt a felperesnél állítólag e határozat következtében keletkezett vagyoni kár, valamint az őt állítólagosan a szakszervezeti tevékenysége és a szülői szabadsága igénybevétele miatt ért megalázó bánásmód következtében keletkezett nem vagyoni kár megtérítésére irányuló kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Luxembourgi Infrastrukturális és Logisztikai Hivatal által hozott, UG munkaszerződését megszüntető 2016. október 17-i határozathoz kapcsolódó vagyoni ellentételezésről már nem szükséges határozni.
- 2) A Bizottság a saját költségein felül köteles viselni az UG-nál felmerült költségek felét. UG maga viseli saját költségei felét.

(¹) HL C 357., 2017.10.23.

A Törvényszék 2020. október 30-i végzése – Gáspár kontra Bizottság**(T-827/19. sz. ügy) (¹)**

(„Megsemmisítés iránti kereset – Közszolgálat – Nemzeti nyugdíjjogosultságok átvitele – A személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdésében előírt három hónapos határidőn túl benyújtott panasz – Menthető tévedés hiánya – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”)

(2021/C 19/52)**Az eljárás nyelve: angol****Felek**

Felperes: Gáspár Norbert (Mensdorf, Luxemburg) (képviselő: R. Wardyn ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: B. Mongin és M. Brauhoff meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 270. cikke alapján benyújtott és a Bizottság Személyi Juttatásokat Kezelő és Kifizető Hivatala által 2018. május 23-án hozott, a felperes által az uniós szolgálatba lépése előtt szerzett nyugdíjjogosultságainak az európai uniós intézmények nyugdíjrendszerébe való átvitelét megerősítő határozat megsemmisítése iránti kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Törvényszék Gáspár Norbertet kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 61., 2020.2.24.

A Törvényszék 2020. november 19-i végzése – Buxadé Villalba és társai kontra Parlament**(T-32/20. sz. ügy) (¹)**

(„Megsemmisítés iránti kereset – Intézményi jog – A Parlament tagja – Két spanyol képviselő európai parlamenti képviselőnek való megválasztásának a Parlament általi tudomásulvétele – Másik három európai parlamenti képviselő keresetösségi joga – A közvetlen érintettség hiánya – Megállapítási ítélet iránti kérelem – Részben elfogadhatatlan és részben az annak elbírálására hatáskörrel nyilvánvalóan nem rendelkező bíróság elé terjesztett kereset”)

(2021/C 19/53)**Az eljárás nyelve: spanyol****Felek**

Felperesek: Jorge Buxadé Villalba (Madrid, Spanyolország), María Esperanza Araceli Aguilar Pinar (Madrid), Hermann Tertsch Del Valle-Lersundi (Madrid) (képviselő: M. Castro Fuertes ügyvéd)

Alperes: Európai Parlament (képviselők: N. Görlitz és C. Burgos meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Carles Puigdemont i Casamajó és Antoni Comín i Oliveres európai parlamenti képviselőnek való megválasztása Parlament általi, a 2020. január 13-i plenáris ülésen a Parlament elnöke által bejelentett tudomásulvételének megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet részben elfogadhatatlanként, részben pedig mint az annak elbírálására hatáskörrel nyilvánvalóan nem rendelkező bíróság elé terjesztettként utasítja el.
- 2) A Spanyol Királyság, valamint Carles Puigdemont i Casamajó és Antoni Comín i Oliveres beavatkozás iránti kérelméről már nem szükséges határozni.
- 3) A Törvényszék Jorge Buxadé Villalbát, Hermann Tertsch Del Valle-Lersundit és María Esperanza Araceli Aguilar Pinart kötelezi saját költségeiken felül az Európai Parlament részéről felmerült költségek viselésére.
- 4) A Spanyol Királyság, valamint Carles Puigdemont i Casamajó és Antoni Comín i Oliveres viseli a beavatkozás iránti kérelmükkel összefüggésben felmerült költségeket.

(¹) HL C 77., 2020.3.9.

A Törvényszék 2020. október 29-i végzése – Isopix kontra Parlament

(T-163/20. sz. ügy) (¹)

(„Megsemmisítés iránti és kártérítési kereset – Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések – Közbeszerzési eljárás – Fényképészeti szolgáltatások nyújtása – Valamely ajánlattevő ajánlatának elutasítása és a szerződés egy másik ajánlattevőnek történő odaítélése – A közbeszerzési eljárás megsemmisítése – A jogvita tárgyának részleges eltűnése – Részleges okafogyottság – Meghagyás – Kereset, amelyet részben az annak elbírálására hatáskörrel nyilvánvalóan nem rendelkező bíróság előtt indítottak”)

(2021/C 19/54)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Isopix SA (Ixelles, Belgium) (képviselők: P. Van den Bulck és J. Fahner ügyvédek)

Alperes: Európai Parlament (képviselők: K. Wójcik és E. Taneva meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Egyrészt az EUMSZ 263. cikk alapján azon 2020. március 24-i parlamenti határozat megsemmisítése iránt benyújtott kérelem, amelyben elutasították a felperes által a „Fényképészeti szolgáltatások nyújtása – Az Európai Parlament aktuális eseményeinek és intézményi tevékenységeinek fényképes közvetítése” elnevezésű, COMM/DG/AWD/2019/854 ajánlati felhívás keretében benyújtott ajánlatot, és amelyben arról tájékoztatták a felperest, hogy a szerződést egy másik ajánlattevőnek ítélték oda, valamint azon 2020. április 17-i parlamenti levél megsemmisítése iránt benyújtott kérelem, amelyben arról tájékoztatták a felperest, hogy a COMM/DG/AWD/2019/854 közbeszerzési szerződésre vonatkozó ajánlatát elutasították azzal az indokkal, hogy az nem tett eleget a pénzügyi és gazdasági alkalmasságra vonatkozó kiválasztási kritériumoknak, másrészt pedig elsődlegesen az EUMSZ 266. cikk alapján benyújtott, arra irányuló kérelem, hogy kötelezzék a Parlamentet az ajánlatok újbóli vizsgálatára, másodlagosan pedig az EUMSZ 268. cikk alapján benyújtott, a felperes által állítólagosan elszenvedett kár megtérítésére irányuló kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A keresetről már nem szükséges határozni annyiban, amennyiben az az Európai Parlament azon 2020. március 24-i határozatának a megsemmisítésére irányul, amelyben elutasították az Isopix SA által a „Fényképészeti szolgáltatások nyújtása – Az Európai Parlament aktuális eseményeinek és intézményi tevékenységeinek fényképes közvetítése” elnevezésű, COMM/DG/AWD/2019/854 ajánlati felhívás keretében benyújtott ajánlatot, és amelyben arról tájékoztatták az Isopix SA-t, hogy a szerződést egy másik ajánlattevőnek ítélték oda, és azon 2020. április 17-i parlamenti levél megsemmisítésére irányul, amelyben arról tájékoztatták az Isopix SA-t, hogy a COMM/DG/AWD/2019/854 közbeszerzési szerződésre vonatkozó ajánlatát elutasították azzal az indokkal, hogy az nem tett eleget a pénzügyi és gazdasági alkalmasságra vonatkozó kiválasztási kritériumoknak.
- 2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja, mivel azt olyan bíróság előtt indították, amely nyilvánvalóan nem rendelkezik hatáskörrel annak elbírálására.
- 3) A Törvényszék a Parlamentet kötelezi a költségek viselésére, ideértve az ideiglenes intézkedés iránti eljárás költségeit is.

(¹) HL C 191., 2020.6.8.

A Törvényszék 2020. november 17-i végzése – González Calvet kontra ESZT

(T-257/20. sz. ügy) (¹)

(„Megsemmisítés iránti kereset – Gazdasági és monetáris politika – A hitelintézetekre és bizonyos befektetési vállalkozásokra vonatkozó Egységes Szanálási Mechanizmus (ESZM) – Az érintett részvényesek és hitelezők számára nyújtandó pénzügyi kompenzációt elutasító határozat – Az alaki követelmények megsértése – Az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”)

(2021/C 19/55)

Az eljárás nyelve: spanyol

Felek

Felperesek: González Calvet (Barcelona, Spanyolország) és Joan González Calvet (Barcelona) (képviselők: P. Molina Bosch, ügyvéd)

Alperes: Egységes Szanálási Testület (képviselők: S. Branca, J. King, L. Forestier és E. Muratori, meghatalmazottak, segítők: H.-G. Kamann, F. Louis, V. Del Pozo Espinosa De Los Monteros és L. Hesse, ügyvédek)

Az ügy tárgya

Az EUMSZ 263. cikke alapelvű, és az Egységes Szanálási Testület 2020. március 17-i SRB/EES/2020/52 határozatának megsemmisítése iránti kereset, amely határozat annak meghatározására irányul, hogy kell-e kártérítést megítélni a Banco Popular Español, SA. szanálási intézkedése által érintett részvényeseknek és hitelezőknek.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék a keresetet mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasítja.
- 2) A Spanyol Királyság beavatkozási kérelméről már nem szükséges határozni.
- 3) Ramón González Calvet és Joan González Calvet maguk viselik saját költségeiket, valamint kötelesek viselni az Egységes Szanálási Testület (ESZT) részéről felmerült költségeket, a Spanyol Királyság beavatkozásával kapcsolatos költségek kivételével.

- 4) González Calvet, az ESZT és a Spanyol Királyság maguk viselik a Spanyol Királyság beavatkozási kérelmével kapcsolatos költségeket.

(¹) HL C 209., 2020.6.22.

A Törvényszék 2020. november 5-i végzése – Moloko Beverage kontra EUIPO – Nexus Liquids (moloko)

(T-383/20. sz. ügy) (¹)

(„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – A törlési kérelem visszavonása – Okafogyottság”)

(2021/C 19/56)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Moloko Beverage GmbH (Goepinge, Németország) (képviselő: D. Wieland ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselő: D. Walicka meghatalmazott)

A másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban: Nexus Liquids GmbH (Salzuflen-les-Bains, Németország) (képviselő: F. Schembecker ügyvéd)

Az ügy tárgya

Az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának a Nexus Liquids és a Moloko Beverage közötti törlési eljárással kapcsolatban 2020. március 18-án hozott határozata (R 1485/2019-5. sz. ügy) ellen benyújtott kereset.

A végzés rendelkező része

- 1) A keresetről már nem szükséges határozni.
- 2) A Moloko Beverage GmbH és a Nexus Liquids GmbH maguk viselik saját költségeiket, valamint fele-fele arányban az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) költségeit.

(¹) HL C 262., 2020.8.10.

A Törvényszék elnökének 2020. október 29-i végzése – Facebook Ireland kontra Bizottság

(T-451/20. R. sz. ügy)

(„Ideiglenes intézkedés – Verseny – Információkérés – Az 1/2003/EK rendelet 18. cikkének (3) bekezdése – Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – Sürgősség – Fumus boni iuris – Az érdekek mérlegelése”)

(2021/C 19/57)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Írország) (képviselők: D. Jowell QC, D. Bailey barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle solicitors és T. Oeyen ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Conte, C. Urraca Caviedes és C. Sjödin, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az 1/2003/EK tanácsi rendelet 18. cikke (3) bekezdésének és 24. cikke (1) bekezdése d) pontjának alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40628 – „A Facebook adatkezelési gyakorlatai” ügy) 2020. május 4-én hozott C(2020) 3011 final bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt az EUMSZ 278. és EUMSZ 279. cikk alapján benyújtott kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék elnöke az 1/2003/EK tanácsi rendelet 18. cikke (3) bekezdésének és 24. cikke (1) bekezdése d) pontjának alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40628 – „A Facebook adatkezelési gyakorlatai” ügy) 2020. május 4-én hozott C(2020) 3011 final európai bizottsági határozat 1. cikkének végrehajtását felfüggeszti annyiban, amennyiben az abban előírt kötelezettség olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyek nem kapcsolódnak a Facebook Ireland Ltd üzleti tevékenységeihez, és amelyek érzékeny személyes adatokat tartalmaznak, és amennyiben a 2) pontban említett eljárást nem foganatosították.
- 2) A Facebook Ireland azonosítja az 1) pontban említett adatokat tartalmazó dokumentumokat, és azokat külön elektronikus adathordozón továbbítja a Bizottságnak. Ezeket a dokumentumokat ezt követően egy virtuális adatszobában helyezik el, amely csak a vizsgálatot végző csoport lehető legkevesebb tagja számára lesz hozzáférhető, a Facebook Ireland azonos számú ügyvédjének (virtuális vagy fizikai) jelenlétében. A vizsgálatot végző csoport tagjai megvizsgálják és kiválasztják a szóban forgó dokumentumokat, miközben lehetőséget biztosítanak a Facebook Ireland ügyvédei számára, hogy észrevételeket tegyenek azokkal kapcsolatban, mielőtt a relevánsnak ítélt dokumentumokat az ügyíráshoz csatolnák. A dokumentumok minősítésével kapcsolatos nézeteltérés esetén a Facebook Ireland ügyvédjeinek jogukban áll megindokolni egyet nem értésüket. Tartós nézeteltérés esetén a Facebook Ireland választottbírói eljárást kérhet a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának tájékoztatásért, kommunikációért és médiáért felelős igazgatójától.
- 3) A Törvényszék elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 4) A Törvényszék elnöke a 2020. július 24-i Facebook Ireland kontra Bizottság végzést (T-451/20 R) visszavonja.
- 5) A Törvényszék elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

A Törvényszék elnökének 2020. október 29-i végzése – Facebook Ireland kontra Bizottság

(T-452/20. R. sz. ügy)

(„Ideiglenes intézkedés – Verseny – Információkérés – Az 1/2003/EK rendelet 18. cikkének (3) bekezdése – Ideiglenes intézkedés iránti kérelem – Sürgősség – Fumus boni iuris – Az érdekek mérlegelése”)

(2021/C 19/58)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Facebook Ireland Ltd (Dublin, Írország) (képviselők: D. Jowell QC, D. Bailey barrister, J. Aitken, D. Das, S. Malhi, R. Haria, M. Quayle solicitors és T. Oeyen ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság (képviselők: G. Conte, C. Urraca Caviedes és C. Sjödin, meghatalmazottak)

Az ügy tárgya

Az 1/2003/EK tanácsi rendelet 18. cikke (3) bekezdésének és 24. cikke (1) bekezdése d) pontjának alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40684 – Facebook Marketplace ügy) 2020. május 4-én hozott C(2020) 3013 final bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztése iránt az EUMSZ 278. és EUMSZ 279. cikk alapján benyújtott kérelem.

A végzés rendelkező része

- 1) A Törvényszék elnöke az 1/2003/EK tanácsi rendelet 18. cikke (3) bekezdésének és 24. cikke (1) bekezdése d) pontjának alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.40684 – Facebook Marketplace ügy) 2020. május 4-én hozott C(2020) 3013 final európai bizottsági határozat 1. cikkének végrehajtását felfüggeszti annyiban, amennyiben az abban előírt kötelezettség olyan dokumentumokra vonatkozik, amelyek nem kapcsolódnak a Facebook Ireland Ltd üzleti tevékenységeihez, és amelyek érzékeny személyes adatokat tartalmaznak, és amennyiben a 2) pontban említett eljárást nem foganatosították.
- 2) A Facebook Ireland azonosítja az 1) pontban említett adatokat tartalmazó dokumentumokat, és azokat külön elektronikus adathordozón továbbítja a Bizottságnak. Ezeket a dokumentumokat ezt követően egy virtuális adatszobában helyezik el, amely csak a vizsgálatot végző csoport lehető legkevesebb tagja számára lesz hozzáférhető, a Facebook Ireland azonos számú ügyvédjének (virtuális vagy fizikai) jelenlétében. A vizsgálatot végző csoport tagjai megvizsgálják és kiválasztják a szóban forgó dokumentumokat, miközben lehetőséget biztosítanak a Facebook Ireland ügyvédei számára, hogy észrevételeket tegyenek azokkal kapcsolatban, mielőtt a relevánsnak ítélt dokumentumokat az ügyíráshoz csatolnák. A dokumentumok minősítésével kapcsolatos nézeteltérés esetén a Facebook Ireland ügyvédjeinek jogukban áll megindokolni egyet nem értésüket. Tartós nézeteltérés esetén a Facebook Ireland választottbírói eljárást kérhet a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának tájékoztatásért, kommunikációért és médiáért felelős igazgatójától.
- 3) A Törvényszék elnöke az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 4) A Törvényszék elnöke a 2020. július 24-i Facebook Ireland kontra Bizottság végzést (T-452/20 R) visszavonja.
- 5) A Törvényszék elnöke a költségekről jelenleg nem határoz.

2020. szeptember 30-án benyújtott kereset – LA International Cooperation kontra Bizottság**(T-609/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/59)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: LA International Cooperation Srl (Milánó, Olaszország) (képviselők: B. O'Connor solicitor és M. Hommé ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Bizottság 2020. július 20-i, közvetlenül a felperesnek címzett határozatát (a továbbiakban: megtámadott határozat), amely a felperest kizárja az uniós költségvetésből és a 11. Európai Fejlesztési Alapból finanszírozott közbeszerzési eljárásokban való részvételtől, illetve az uniós forrásoknak az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet⁽¹⁾ alapján történő felhasználása céljára való kiválasztás lehetőségéből és az Európai Fejlesztési Alapból finanszírozott forrásoknak az (EU) 2018/1877 rendelet⁽²⁾ alapján történő felhasználása céljára való kiválasztás lehetőségéből; és
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes tizenhat jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a megfelelő ügyintézés elvének, a joggal való visszaélés tilalmának, a gondossági kötelezettség és a 883/2013/EU, Euratom rendelet ⁽³⁾ megsértésére alapított jogalap.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy az OLAF nem tájékoztatta megfelelően a felperest, megsértve ezáltal a védelemhez való jogát, a gondossági kötelezettséget és a tisztességes eljáráshoz való jogot.
3. A harmadik, a 883/2013/EU, Euratom rendelet 7. és 9. cikkének megsértésére, a megfelelő ügyintézéshez való jog, a gondossági kötelezettség és a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésére alapított jogalap.
4. A negyedik, az OLAF-rendelet 9. cikke (4) bekezdésének megsértésére, a tisztességes eljáráshoz való jog és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap.
5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy az OLAF megsértette a 883/2013/EU, Euratom rendelet 7. cikkének (8) bekezdését és a megfelelő ügyintézés elvét.
6. A hatodik, a 883/2013/EU, Euratom rendelet 9. cikke (1) bekezdésének és a megfelelő ügyintézéshez való jognak a megsértésére alapított jogalap.
7. A hetedik, arra alapított jogalap, hogy az EDES testület az OLAF által megállapított tények előzetes jogi minősítése során megsértette az Alapjogi Charta 41., 47., 48. és 54. cikkét.
8. A nyolcadik, arra alapított jogalap, hogy az OLAF végleges jelentésének kivonatos változata nem tette lehetővé, hogy az EDES testület független véleményt alkosson vagy megfelelően értékelje a felperes beadványának jelentőségét, ami sérti a megfelelő ügyintézés elvét és a költségvetési rendelet 135–143. cikkét.
9. A kilencedik, arra alapított jogalap, hogy sem a lobbitevékenység, sem pedig a sikerdíjak nem *per se* jogellenesek, és ennek vétele sérti a megfelelő ügyintézés elvét.
10. A tizedik, arra alapított jogalap, hogy a megtámadott határozat felperest érintő megállapításainak lényege téves amiatt, hogy az EDES testület és a kinevezésre jogosult hatóság (DG NEAR) eljárása sértette a felperes alapvető jogait, különösen pedig a megfelelő ügyintézés elvét és a gondossági kötelezettséget, valamint amiatt, hogy a megtámadott határozat nem tartalmazott megfelelő indokolást.
11. A tizenegyedik, az EDES testület eljárási szabályzata 13. cikke (2) bekezdésének és a védelemhez való jog megsértésére alapított jogalap.
12. A tizenkettedik, arra alapított jogalap, hogy az EDES testületnek a végleges jelentés kivonatos változatán túl további információkkal is kellett volna rendelkeznie, ami sérti az EDES testület eljárási szabályzata 13. cikkének (2) bekezdését.
13. A tizenharmadik, arra alapított jogalap, hogy az OLAF végleges jelentésének kivonatos változata olyannyira kivonatos, hogy az már sérti a megfelelő ügyintézés elvét, a gondossági kötelezettséget és a tisztességes eljáráshoz való jogot.
14. A tizennegyedik, arra alapított jogalap, hogy a szankció mértékének megállapítását a 883/2013/EU, Euratom rendelet, a költségvetési rendelet és az alapvető jogelvek megsértése befolyásolta.
15. A tizenötödik, arra alapított jogalap, hogy a végleges jelentés kivonatos változatából nem tűnik ki, hogy az egyik szakértő önéletrajza manipulált, illetve kitalált adatokat tartalmaz, és ezáltal a megtámadott határozat ezen pontja megalapozatlan, továbbá sérti a megfelelő ügyintézés elvét, a gondossági kötelezettséget és a védelemhez való jogot.

16. A tizenhatodik, arra alapított jogalap, hogy az OLAF operatív elemzési jelentése a kitűzött céloknak nem felelt meg, megsértve ezáltal a megfelelő ügyintézés elvét és a védelemhez való jogot.

- (¹) Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; helyesbítés HL 2019. L 60., 36. o.)
- (²) A 11. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról és az (EU) 2015/323 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. november 26-i (EU) 2018/1877 tanácsi rendelet (HL 2018. L 307., 1. o.)
- (³) Az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. szeptember 11-i 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 248., 1. o.)

2020. október 15-én benyújtott kereset – OG kontra EDA

(T-632/20. sz. ügy)

(2021/C 19/60)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: OG (képviselők: S. Pappas és N. Kyriazopoulou ügyvédek)

Alperes: Európai Védelmi Ügynökség (EDA)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Védelmi Ügynökség 2019. december 13-i azon határozatát, amellyel a felperest nem vették fel az alkalmas pályázók listájára;
- semmisítse meg az EDA vezérigazgatójának a felperes által a 2019. december 13-i határozattal szemben emelt panaszát elutasító határozatát az indokoláskiegészítést felajánló részében; és
- rendelje el a felperest ért nem vagyoni károk megtérítéseként 3 000 euró (háromezer euró) megfizetését;
- az alperest kötelezze az összes költség viselésére, ideértve a felperesnél a jelen eljárásban felmerülő költségeket.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az indokolási kötelezettség lényeges eljárási követelményének megsértésére vonatkozik.
2. A második jogalap az egyenlő bánásmód, az átláthatóság, a tárgyilagosság és a megfelelő ügyintézés elveinek megsértésére vonatkozik.
3. A harmadik jogalap az álláshirdetés megsértésére, az indokolás jogellenességére vagy elégtelenségére és a betöltendő állás tekintetében a felperes képesítésének értékelését érintő nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésére vonatkozik.

2020. október 20-án benyújtott kereset – Leonine Distribution kontra Bizottság**(T-641/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/61)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek***Felperes:* Leonine Distribution GmbH (München, Németország) (képviselő: J. Kreile ügyvéd)*Alperes:* Európai Bizottság**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Oktatási, Audiovizuális és Kulturális Végrehajtó Ügynökség jogi aktusa jogszerűségének az 58/2003/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ alapján történő felülvizsgálatáról szóló, 2020. augusztus 10-i C(2020) 5515 final bizottsági végrehajtási határozatot;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes nyolc jogalapra hivatkozik.

1. Az első, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen értelmezte a pályázati felhívás dokumentumait.
 - A felperes azzal érvel, hogy ez a megfogalmazás nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a „végső részvényesek” állampolgársága, és nem csak a közvetlen részvényesek állampolgársága meghatározó a felperes európai részvénytársaságnak való minősítése szempontjából.
2. A második, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság tévesen utasította el a KKR European Fund IV LP-t mint a Leonine Distribution végső európai tulajdonosát.
 - A felperes azzal érvel, hogy már az EACEA is abból indul ki, hogy a KKR European Fund IV LP-t a felperes „végső tulajdonosának” kell tekinteni.
3. A harmadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság a határozatában tévesen támaszkodott a KKR European Fund IV LP részvényesi szerkezetére vonatkozó információk állítólagos hiányára.
 - A pályázó támogathatóságának értékelése szempontjából nem a Fund egyéni befektetőinek részletes struktúrája, hanem csak az európai részvényesek – biztos – többségi részesedése a fontos.
4. A negyedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe az ügy tényállását és az 1295/2013/EU rendelet⁽²⁾ (a továbbiakban: a Kreatív Európáról szóló rendelet) célkitűzéseit.
 - A Bizottság határozatát arra a nem bizonyított állításra alapozza, hogy a kért támogatást harmadik országokba utalnák át;
 - A Bizottság a határozatában nem vizsgálta meg a támogatási jogszabályok célkitűzéseit.
5. Az ötödik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság határozata ellentétes az alkalmazandó támogatási iránymutatások célkitűzéseivel.
 - A pályázó támogatásra való jogosultságának elutasítása összeegyeztethetetlen a Kreatív Európáról szóló rendelet célkitűzéseivel.

6. A hatodik, arra alapított jogalap, hogy ellentmondás van a Bizottság határozata és a Kreatív Európáról szóló rendeletben szereplő „európai alkotások” fogalma között.
- Az „európai alkotások” fogalmát, amelyet a 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾ határoz meg, tágan kell értelmezni, és az nem egyeztethető össze azzal, hogy a Bizottság megszorítóan értelmezi a támogatásra való jogosultságot.
7. A hetedik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság határozata sérti az arányosság elvét.
- A MEDIA-támogatások nyújtása – feltéve, hogy azt a támogatási jogszabályoknak megfelelően használják fel – hasonlóan hatékony, de enyhébb eszköz lett volna.
8. A nyolcadik, arra alapított jogalap, hogy a Bizottság jogellenesen nem vette figyelembe a felperes által a 2020. július 15-i levelében előterjesztett további pontosításokat.
- A Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a felperes észrevételeit, mivel azokat nem késedelmesen nyújtották be, és ezért azok eleve nem voltak kizárva.

⁽¹⁾ A közösségi programok igazgatásában bizonyos feladatokkal megbízott végrehajtó hivatalokra vonatkozó alapszabály megállapításáról szóló, 2002. december 19-i 58/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 235. o.).

⁽²⁾ A Kreatív Európa program (2014–2020) létrehozásáról és az 1718/2006/EK, az 1855/2006/EK és az 1041/2009/EK határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1295/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 221. o.; helyesbítés: HL 2014. L 189., 260. o.).

⁽³⁾ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 2010. március 10-i 2010/13/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL 2010. L 95., 1. o.; helyesbítés: HL 2010. L 263., 15. o.).

2020. október 23-án benyújtott kereset – NU kontra EUIPO

(T-650/20. sz. ügy)

(2021/C 19/62)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: NU (képviselők: S. Pappas és N. Kyriazopoulou ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala szerződéskötésre jogosult hatóságának 2020. április 1-jei azon határozatát, amelyben nem hosszabbították meg a felperes szerződését;
- rendelje el a felperes részére 20 000 euró kártérítés megfizetését a szerződése meghosszabbításának elmaradásáról szóló határozat következtében öt ért nem vagyoni károk megtérítéseként;
- az alperest kötelezze a jelen eljárás összes költségének viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap a hatáskör hiányára vonatkozik.
2. A második jogalap lényeges eljárási követelmények azáltal megsértésére vonatkozik, hogy a vitatott határozat meghozatalát megelőző egyeztetésből kimaradt a 2019. évi értékelő jelentés.

3. A harmadik jogalap a gondoskodási kötelezettség az általi megsértésére vonatkozik, hogy az adminisztráció nem vette figyelembe a felperes egészségügyi problémáit, a 2019. évi értékelő jelentést és a felperes teljesítményének értékeléséhez szükséges összes jogi szempontot.
4. A negyedik jogalap az indokolás jogellenességére és nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésére vonatkozik.
5. Az ötödik jogalap a pert megelőző eljárás szabálytalanságára vonatkozik, amely eljárás nem vezetett a kinevezésre jogosult hatóság 2020. július 5-i határozatának megfelelő felülvizsgálatára.

2020. október 27-én benyújtott kereset – Silex kontra Bizottság és EASME

(T-654/20. sz. ügy)

(2021/C 19/63)

Az eljárás nyelve: magyar

Felek

Felperes: Silex Ipari Automatizálási Zrt. (Budapest, Magyarország) (képviselő: Baratta Á. ügyvéd)

Alperesek: Európai Bizottság és Kkv-ügyi Végrehajtó Ügynökség (EASME)

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2020. augusztus 18-i, 3242009492 számú, EASME által kiadott terhelési értesítőt (a továbbiakban: terhelési értesítő), amennyiben az elrendeli 55 454,44 euró megfizetését;
- semmisítse meg az EASME által a terhelési értesítővel együtt megküldött Ref. Ares(2020)4309529 – 18/08/2020 számú levelet (a továbbiakban: levél), amennyiben az elrendeli 48 238,75 eurónak a Garancia Alaphoz való hozzájárulás felszabadítása útján történő visszafizetését;
- semmisítse meg a terhelési értesítővel együtt megküldött levelet, amennyiben az abban kiküldött végleges pénzügyi kimutatás 210 423,11 euró összegű közvetlen személyi jellegű költséget nem elszámolhatónak minősít;
- semmisítse meg a terhelési értesítővel együtt megküldött levelet, amennyiben az abban kiküldött végleges pénzügyi kimutatás 52 605,78 euró összegű közvetett költséget nem elszámolhatónak minősít;
- az EASME-t, illetve a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik.

1. Az első, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap

Az EASME megsértette az indokolási kötelezettségét, azzal hogy nem támasztotta alá jogszerűen a terhelési értesítőben és az azzal együtt megküldött levélben foglalt követeléseket.

2. A második, a gondos ügyintézés elvének megsértésére alapított jogalap

Az EASME megsértette a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy:

- nem válaszolt érdemben a felperes műszaki beszámolóira és javaslataira, valamint nem válaszolt a felperes szerződésmódosítási kérelmeire;

- nem biztosította *project officer* rendelkezésre állását a projekt egy kritikus szakaszában;
- megsértette az 1290/2013/EU rendelet⁽¹⁾ 40. cikkének a független szakértők igénybe vételére vonatkozó (2) bekezdésében, valamint a független szakértők összeférhetetlenségére vonatkozó (3) bekezdésében rögzített követelményeket.

3. A harmadik, a nyilvánvaló értékelési hiba elkövetésére alapított jogalap

Az EASME nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor a terhelési értesítővel együtt megküldött hivatkozások jegyzékében azt állapította meg, hogy a projekt alapvetően nem teljesítette az átfogó műszaki és kereskedelmi célkitűzéseket, mivel ennek megállapítása során figyelmen kívül hagyott tényeket és dokumentumokat.

4. A negyedik, az arányosság követelményének megsértésére alapított jogalap

Az EASME megsértette az arányosság követelményét, amikor a felperes által bejelentett 804 020,75 euró összegű költségből összesen 263 028,89 euró összegű költséget nem elszámolhatónak minősített.

5. Az ötödik, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás követelményének, különösen a gazdaságosság és hatékonyság követelményeinek a megsértésére alapított jogalap

Az EASME figyelmen kívül hagyta a megváltozott piaci igényekre és a projekt erre tekintettel történő módosításának szükségességére vonatkozó felperesi hivatkozásokat.

⁽¹⁾ A „Horizont 2020” kutatási és innovációs keretprogram (2014–2020) részvételi és terjesztési szabályainak megállapításáról, valamint az 1906/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1290/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 81. o.).

2020. október 30-án benyújtott kereset – NV kontra eu-LISA

(T-661/20. sz. ügy)

(2021/C 19/64)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: NV (képviselők: S. Rodrigues és A. Champetier ügyvédek)

Alperes: A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagy méretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai uniós ügynökség

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2020. február 3-i határozatot annyiban, amennyiben az a felperessel szemben megrovást ír elő;
- adott esetben semmisítse meg a felperes 2020. április 9-i panaszát elutasító 2020. augusztus 3-i határozatot;
- rendelje el a nem vagyoni kár megtérítését, amely *ex aequo et bono* 5 000 euróra becsülhető;
- rendelje el a felmerült költségek megtérítését.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az igazgatótanács igazgatási vizsgálatra vonatkozó 2015. január 28-i (2015–014) határozatával kapcsolatos jogellenességi kifogás.
2. A második jogalap a védelemhez való jog megsértésén, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének és a meghallgatáshoz való jognak a megsértésén, továbbá a titoktartási kötelezettség megsértésén alapul.
3. A harmadik jogalap a személyzeti szabályzat 12., 12a., 17. és 19. cikkének megsértésén, valamint a megfelelő ügyintézés elvének megsértésén, továbbá nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapul.
4. A negyedik jogalap a személyzeti szabályzat fegyelmi eljárásokról szóló IX. melléklete 10. cikkének megsértésén, valamint a gondossági kötelezettség megsértésén alapul.

2020. november 9-én benyújtott kereset – Sam McKnight kontra EUIPO – Carolina Herrera (COOL GIRL)

(T-670/20. sz. ügy)

(2021/C 19/65)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Sam McKnight Ltd (London, Egyesült Királyság) (képviselők: V. von Bomhard és J. Fuhrmann ügyvédek)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Carolina Herrera Ltd (New York, New York, Egyesült Államok)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: COOL GIRL európai uniós szóvédjegy – 16 681 975. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2020. augusztus 25-én hozott határozata (R 689/2019-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az alperest, a Carolina Herrera beavatkozása esetén pedig a beavatkozó felet kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.
-

2020. november 11-én benyújtott kereset – Celler Lagravera kontra EUIPO – Cyclic Beer Farm (Cíclic)**(T-673/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/66)

*A keresetlevél nyelve: spanyol***Felek***Felperes:* Celler Lagravera, SLU (Madrid, Spanyolország) (képviselő: J. L. Rivas Zurdo ügyvéd)*Alperes:* az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)*A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban:* Cyclic Beer Farm, SL (Barcelona, Spanyolország)**Az EUIPO előtti eljárás adatai***A vitatott védjegy bejelentője:* a felperes*A vitatott védjegy:* Cíclic európai uniós ábrás védjegy – 17 948 980. sz. védjegybejelentés*Az EUIPO előtti eljárás:* felszólalási eljárás*A megtámadott határozat:* az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának 2020. augusztus 18-án hozott határozata (R 465/2020-5. sz. ügy)**Kereseti kérelmek***A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:*

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot annyiban, amennyiben a Celler Lagravera, SLU fellebbezésének elutasításával helyben hagyta a felszólalási osztály B 3 071 125. sz. határozatát, amely a 17 948 980 Cíclic európai uniós ábrás védjeggyel szemben az árujegyzékében szereplő valamennyi áru tekintetében benyújtott felszólalásnak a 33. osztályba tartozó „borok” vonatkozásában helyt adott, és
- az ellenérdekű felet vagy feleket kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap*Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.***2020. november 12-én benyújtott kereset – Leonardo kontra Frontex****(T-675/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/67)

*Az eljárás nyelve: olasz***Felek***Felperes:* Leonardo SpA (Róma, Olaszország) (képviselők: M. Esposito, F. Caccioppoli és G. Calamo avvocati)*Alperes:* Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (Frontex)**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék, miután megvizsgálta az iratbetekintés tárgyát képező dokumentumokat, valamint a dokumentumok bemutatására vagy átadására vonatkozó kérést, semmisítse meg a megtámadott határozatot, és következképpen kötelezze a FRONTEX-et arra, hogy további késlekedés nélkül nyújtsa be számára az említett iratbetekintés tárgyát képező dokumentumokat. Pernyertesség esetén az alperest kötelezze a védelem és a jogvita költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a T-849/19. sz., Leonardo kontra Frontex ügyben az Európai Unió Törvényszéke előtt folyamatban lévő eljárás tárgyát képező, a FRONTEX/OP/888/2019/JL/CG sz. közbeszerzési eljárás irataihoz (többek között az odaítélésről szóló határozathoz, a közbeszerzési eljárás során készült jegyzőkönyvekhez, a versenytárs nyertes ajánlattevő által benyújtott dokumentációhoz, valamint az eljárás ügyirataihoz csatolt összes többi dokumentumhoz) való hozzáférés iránti kérelem elutasítása ellen irányul.

Keresetének alátámasztására a felperes a következők megsértésére hivatkozik: az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.) 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja, (2) bekezdésének első francia bekezdése és (3) bekezdése, a koncessziós szerződésekről szóló, 2014. február 26-i 2014/23/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 1. o.), illetve a közbeszerzésről és a 2004/18/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 94., 65. o.), különösen ezek 28. cikke, illetve 21. cikke, az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18-i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 161. cikke, a [Frontex] igazgatótanácsa 2019. július 23-i 19. sz. határozata, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról szóló, 2018. december 18-i (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL 2019. L 122., 1. o.) 89. cikke.

Másodlagosan a felperes azt kifogásolja, hogy a FRONTEX még részleges hozzáférést sem biztosított az iratokhoz.

2020. november 13-án benyújtott kereset – Dr. August Wolff kontra EUIPO – Combe International (Vagisan)

(T-679/20. sz. ügy)

(2021/C 19/68)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Németország) (képviselő: A. Thünken ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Combe International Ltd (New York, New York, Egyesült Államok)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy jogosultja: a felperes

A vitatott védjegy: Vagisan szóvédjegy Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozása – 10 985 168. sz., az Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozás

Az EUIPO előtti eljárás: törlési eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2020. szeptember 3-án hozott határozata (R 2459/2019-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- helyezze hatályon kívül az EUIPO törlési osztályának 2019. szeptember 11-i 000018101 C. sz. határozatát;
- az EUIPO-t és adott esetben a beavatkozó felet kötelezze a jelen eljárás és az EUIPO előtti eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalap

- Az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2020. november 11-én benyújtott kereset – Novelis kontra Bizottság

(T-680/20. sz. ügy)

(2021/C 19/69)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Novelis Inc. (Mississauga, Ontario, Kanada) (képviselők: S. Völcker, T. Caspary és R. Benditz ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- egészben vagy részben semmisítse meg a Bizottság által az M.9076 – Novelis/Aleris ügyben 2020. augusztus 31-én hozott azon határozatot, amely elutasította a Novelis által az iránt előterjesztett kérelmet, hogy egy hónappal hosszabbítsák meg a Novelis/Aleris kötelezettségvállalások 49. záradéka szerinti zárási időszakot;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Első jogalap: a megtámadott határozatot a testületi felelősség elvének megsértésével a Versenypolitikai Főigazgatóság főigazgató-helyettese fogadta el a biztosok testülete helyett.
2. Második jogalap: a felperes meghallgatáshoz való jogának megsértése.
3. Harmadik jogalap: olyan megfelelő indokolás kifejtésének elmulasztása, amely lehetővé tette volna a felperes számára, hogy ténylegesen gyakorolja a védelemhez való jogát.
4. Negyedik jogalap: a megtámadott határozat számos nyilvánvaló értékelési hibát tartalmaz, továbbá figyelmen kívül hagyja, hogy a felperesnek jó oka volt arra, hogy meghosszabbítást kérjen. A felperes továbbá azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti az arányosság elvét, tekintettel a vele járó jogkövetkezményekre, valamint arra, hogy több olyan eszköz is rendelkezésre állt volna, amelyek kevésbé korlátozó jellegűek.

2020. november 13-án benyújtott kereset – OC kontra EKSZ**(T-681/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/70)

*Az eljárás nyelve: francia***Felek***Felperes:* OC (képviselők: L. Levi és A. Champetier ügyvédek)*Alperes:* Európai Külügyi Szolgálat**Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
következésképpen
- semmisítse meg a 2020. január 27-i határozatot annyiban, amennyiben az elutasítja a felperes 2019. szeptember 27-i kártérítési kérelmét;
- amennyiben szükséges, semmisítse meg a 2020. augusztus 4-i határozatot annyiban, amennyiben az elutasítja a felperes 2020. április 17-i panaszát;
- kötelezze az alperest a felperest ért nem vagyoni és vagyoni kár megtérítésére, amely károk *ex aequo et bono* 20 000 euróra, illetve 580 889 euróra becsülhetők;
- kötelezze az alperest valamennyi költség viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes három jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata 22a. cikkének megsértésén, az EKSZ előlegszámla-kezelőinek feladatairól és felelősségéről szóló charta 3.3 cikkének megsértésén, az EKSZ pénzügyi ellenőrzésért felelős személyzetének szakmai szabályzata 3. cikkének megsértésén, valamint az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője PROC HR(2011)008 határozata 2. cikkének megsértésén alapul.
2. A második jogalap a gondoskodási kötelezettség megsértésén alapul. A felperes e tekintetben többek között úgy véli, hogy úgy döntöttek az áthelyezéséről, hogy nem tartották tiszteletben az álláshelyek egyenértékűsége elvét, és hogy a jelen ügy körülményeire tekintettel az áthelyezését nem indokolta szolgálati érdek.
3. A harmadik jogalap a meghallgatáshoz való jog és az indokolási kötelezettség megsértésén, valamint a személyes adatok védelmének és a magánélet tiszteletben tartásához való jognak a megsértésén alapul.

2020. november 16-án benyújtott kereset – Legero Schuhfabrik kontra EUIPO – Rieker Schuh (Lábbelik)**(T-682/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/71)

*A keresetlevél nyelve: német***Felek***Felperes:* Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Ausztria) (képviselő: M. Gail ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Rieker Schuh AG (Thayngen, Svájc)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott formatervezési minta: 1 451 421–018. sz. közösségi formatervezési minta

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2020. szeptember 10-én hozott határozata (R 1650/2019-3. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- A 6/2002/EK tanácsi rendelet 5. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 6. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 62. cikke második mondatának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 62. cikke első mondatának megsértése.

2020. november 16-án benyújtott kereset – Legero Schuhfabrik kontra EUIPO – Rieker Schuh (Lábbelik)

(T-683/20. sz. ügy)

(2021/C 19/72)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Ausztria) (képviselő: M. Gail ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Rieker Schuh AG (Thayngen, Svájc)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott formatervezési minta: 1 457 113–0405. sz. közösségi formatervezési minta

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2020. szeptember 10-én hozott határozata (R 1648/2019-3. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- A 6/2002/EK tanácsi rendelet 5. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 6. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 62. cikke második mondatának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 62. cikke első mondatának megsértése.

2020. november 16-án benyújtott kereset – Legero Schuhfabrik kontra EUIPO – Rieker Schuh (Lábbelik)

(T-684/20. sz. ügy)

(2021/C 19/73)

A keresetlevél nyelve: német

Felek

Felperes: Legero Schuhfabrik GmbH (Feldkirchen bei Graz, Ausztria) (képviselő: M. Gail ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Rieker Schuh AG (Thayngen, Svájc)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott formatervezési minta jogosultja: a fellebbezési tanács előtti eljárásban részt vevő másik fél

A vitatott formatervezési minta: 1 457 113–0075. sz. közösségi formatervezési minta

A megtámadott határozat: az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2020. szeptember 10-én hozott határozata (R 1649/2019-3. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok

- A 6/2002/EK tanácsi rendelet 5. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 6. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 62. cikke második mondatának megsértése;
- a 6/2002/EK tanácsi rendelet 62. cikke első mondatának megsértése.

2020. november 16-án benyújtott kereset – Jinan Meide Casting és társai kontra Bizottság**(T-687/20. sz. ügy)**

(2021/C 19/74)

*Az eljárás nyelve: angol***Felek**

Felperesek: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kína) és 10 másik felperes (képviselők: R. Antonini, E. Monard és B. Maniatis ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Kínai Népköztársaságból származó, a Jinan Meide Castings Co., Ltd által gyártott menetelt temperöntvény és gömbgrafitos öntöttvas csőszerezvények behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámnak a Törvényszék T-650/17. sz. ügyben hozott ítéletét követő ismételt kivetéséről szóló, 2020. augusztus 19-i (EU) 2020/1210 bizottsági végrehajtási rendeletet⁽¹⁾; és
- az Európai Bizottságot kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetük alátámasztása érdekében a felperesek hét jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) 10. cikke (1) bekezdésének és a visszaható hatály tilalma általános elvének a megsértésén alapul. A felperesek arra hivatkoznak, hogy az alaprendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében, mivel a megtámadott rendelet 2020. augusztus 22-én lépett hatályba, a vámokat csak a 2020. augusztus 22-től szabad forgalomba bocsátott termékekre lehetne alkalmazni. A megtámadott rendeletnek a vámok kivetését és beszedését 2013. május 15-től előíró rendelkezései tehát ellentétesek az alaprendelet 10. cikkének (1) bekezdésével és a visszaható hatály tilalmának általános elvével.
2. A második jogalap az uniós jogi aktusok visszaható hatályának tilalmára vonatkozó általános elvnek és a jogbiztonság általános elvének a megsértésén alapul.

3. A harmadik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott rendelet elfogadásával megsértette az EUMSZ 266. cikket, mivel nem tette meg a Törvényszék 650/17. sz. ügyben hozott ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedéseket. Konkrétan a megtámadott rendelet azáltal, hogy 2013. május 15-től újra kivetette a vámokat, állítólagosan figyelmen kívül hagyta, hogy ezen ítélet teljes egészében megsemmisítette az (EU) 2017/1146 rendeletet ⁽¹⁾ a Jinan Meide Casting Co., Ltd. (a továbbiakban: JMCC) vonatkozásában, amelynek hatásaként a JMCC-vel szemben kivetett vámokat visszaható hatállyal törölték az uniós jogrendből.
4. A negyedik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság azáltal, hogy visszaható hatállyal újra kivetette a vámokat ahelyett, hogy kevésbé korlátozó megoldásként a vámokat csupán a jövőre vonatkozóan vetette volna ki, túllépte a Törvényszék T-650/17. sz. ügyben hozott ítéletének végrehajtásához szükséges mértéket, megsértve ezzel az arányosság elvét, valamint az EUSZ 5. cikk (1) és (4) bekezdését.
5. Az ötödik jogalap azon alapul, hogy a megtámadott rendelet sérti a hatékony jogorvoslathoz való jogot, amely az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében előírt, általános uniós jogelv. A felperesek álláspontja szerint a behozatalukra kivetett vámok jogellenes kivetése tekintetében a leginkább elérhető hatékony jogorvoslat az volt, hogy elérjék a megsemmisítést, és így módon a jogalap nélkül megfizetett vámok teljes visszatérítésében részesüljenek.
6. A hatodik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott rendelettel olyan időszakra vet ki vámot, amelynek vonatkozásában e vámok az Unió Vámkódex ⁽⁴⁾ 103. cikke alapján elévültek, e cikk ugyanis az ilyen vámok beszedésére a behozatal időpontjától számított hároméves elévülési időt ír elő.
7. A hetedik jogalap azon alapul, hogy a JMCC termékei behozatalának nyilvántartásba vétele nem biztosított alapot a Bizottság számára ahhoz, hogy a jelen ügyben visszamenőleges hatállyal vámot vessen ki. A felperesek véleménye szerint a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel arra sem, hogy elrendelje a nyilvántartásba vételt, és a JMCC termékeinek a behozatalát az alaprendelet 14. cikkének (5) bekezdésével ellentétes módon vették nyilvántartásba.

⁽¹⁾ HL 2020. L 274., 20. o.

⁽²⁾ HL 2009. L 343., 51. o.

⁽³⁾ A Kínai Népköztársaságból származó, a Jinan Meide Castings Co., Ltd által gyártott menetelt temperöntvény csöszszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám ismételt kivetéséről szóló, 2017. június 28-i (EU) 2017/1146 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2017. L 166., 23. o.).

⁽⁴⁾ Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 269., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 287., 90. o.; HL 2016. L 267., 2. o.; HL 2018. L 173., 35. o.).

2020. november 16-án benyújtott kereset – Freshly Cosmetics kontra EUIPO –Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(T-688/20. sz. ügy)

(2021/C 19/75)

A keresetlevél nyelve: spanyol

Felek

Felperes: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Spanyolország) (képviselő: P. Roiger Bellostes ügyvéd)

Alperes: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Francisco Misiego Blázquez (Madrid, Spanyolország)

Az EUIPO előtti eljárás adatai

A vitatott védjegy bejelentője: a felperes

A vitatott védjegy: az „IDENTY BEAUTY” európai uniós ábrás védjegy bejelentése – 17 913 910. sz. védjegybejelentés

Az EUIPO előtti eljárás: felszólalási eljárás

A megtámadott határozat: az EUIPO negyedik fellebbezési tanácsának 2020. szeptember 11-én hozott határozata (R 205/2020-4. sz. ügy)

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot és tegye lehetővé a 17 913 910. számon bejelentett IDENTITY BEAUTY európai uniós védjegy lajstromozását az árujegyzékének a 3. osztályba tartozó összes áru és szolgáltatás tekintetében;
- a korábbi spanyol védjegy jogosultját kötelezze a költségek viselésére.

Jogalap

- az (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértése.

2020. november 18-án benyújtott kereset – Iliad Italia kontra Bizottság

(T-692/20. sz. ügy)

(2021/C 19/76)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Iliad Italia SpA (Milánó, Olaszország) (képviselők: D. Fosselard és D. Waelbroeck ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a 2020. március 6-i C(2020) 1573 final bizottsági határozatot, amely nem emel kifogást az M.9674-Vodafone Italia / TIM / INWIT JV ügyben bejelentett, kötelezettségvállalásokkal módosított művelettel szemben, továbbá azt a belső piaccal és az EGT-Megállapodás működésével összeegyeztethetőnek nyilvánítja;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresetének alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a kötelezettségvállalások nem szolgálnak egyértelmű meghatározással vagy mennyiségi megjelöléssel azon minimális teljesítményszintet illetően, amely az elegendő szabad terület biztosítására irányuló kötelezettség teljesítéséhez szükséges, ami a kötelezettségvállalások hatékonyságának alapvető pillérét képezi.
2. A második jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a kötelezettségvállalások elmulasztják kifejezetten és egyértelműen megkövetelni, hogy az újonnan belépőnek a kötelezettségvállalások végrehajtásától kezdve joga legyen hozzájutni a 700 MHz-es sávot lefedő tárhelyszolgáltatásokhoz, ami nélkülözhetetlen egy versengő mobilhálózat tényleges üzemeltetéséhez.

3. A harmadik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a kötelezettségvállalások nem tartalmaznak kifejezett és egyértelmű tilalmat a felekkel szemben arra vonatkozóan, hogy az újonnan belépőknek való hozzáférés biztosítására irányuló kötelezettségük teljesítéseképpen alkalmatlan területeket válasszanak ki, továbbá hogy a kötelezettségvállalások nem biztosítanak védelmet azzal szemben, hogy a felek önkényesen járjanak el annak kiválasztása során, hogy mely területekhez biztosítanak hozzáférést.
4. A negyedik jogalap keretében a felperes azt állítja, hogy a kötelezettségvállalások elégtelen és tisztázatlan eljárásról rendelkeznek a releváns területekhez való hozzáférés megszervezése tekintetében, ami azzal a következménnyel jár, hogy az újonnan belépők nem tudják ténylegesen használni a kötelezettségvállalások alapján felajánlott területeket.

2020. november 5-én benyújtott kereset – Hansol Paper kontra Bizottság

(T-693/20. sz. ügy)

(2021/C 19/77)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Hansol Paper Co. Ltd (Szöul, Dél Korea) (képviselők: B. Servais és V. Crochet ügyvédek)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg a Koreai Köztársaságból származó egyes nehéz hőpapírok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2020. október 19-i (EU) 2020/1524 bizottsági végrehajtási rendeletet a felperesre vonatkozó részében;
- a Bizottságot és az eljárás során a Bizottság támogatása végett esetleg beavatkozókat kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes egy jogalapra hivatkozik, amely azon alapul, hogy a Bizottság által az alákínálási és áron aluli értékesítési különbözetek meghatározása során a felperesek tekintetében alkalmazott módszer sérti az alaprendelet 3. cikkének (1), (2), (3) és (6) bekezdését, valamint 9. cikkének (4) bekezdését.

A Törvényszék 2020. október 28-i végzése – Grange Backup Power kontra Bizottság

(T-110/18. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2021/C 19/78)

Az eljárás nyelve: angol

Az első tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 166., 2018.5.14.

A Törvényszék 2020. október 23-i végzése – ZZ kontra EKB**(T-741/18. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/79)

Az eljárás nyelve: angol

A kibővített negyedik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 103., 2019.3.18.

A Törvényszék 2020. október 27-i végzése – CH és CN kontra Parlament**(T-222/20. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/80)

Az eljárás nyelve: francia

A nyolcadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 201., 2020.6.15.

A Törvényszék 2020. október 27-i végzése – CH és CN kontra Parlament**(T-490/20. sz. ügy) ⁽¹⁾**

(2021/C 19/81)

Az eljárás nyelve: francia

A nyolcadik tanács elnöke elrendelte az ügy törlését.

⁽¹⁾ HL C 329., 2020.10.5.

ISSN 1977-0979 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-518X (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió
Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU